

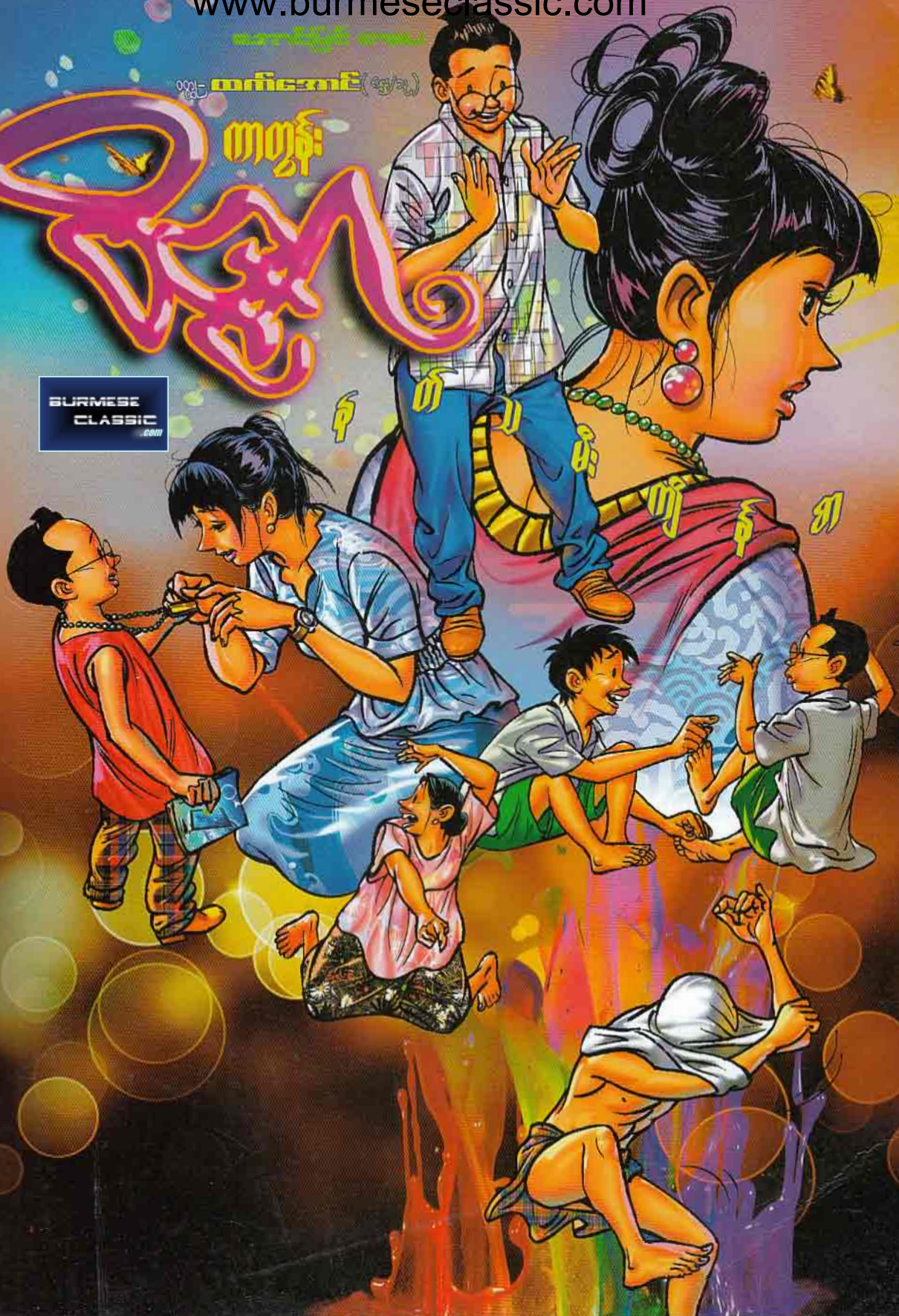
မင်းသိန်းစန်း

တေးဂီတ - တစ်ဒီဂျစ် (ဒု/ဒါ)

တေးဂီတ

အိမ်

BURMESE CLASSIC .COM

ဒေဂျစ်လ် ရာဇာ

ကတုန်း

BURMESE CLASSIC .COM

ထုတ်ဝေသူ
အောင်မြင်စာပေ
ပထမအကြိမ်
၂၀၁၃(မေလ)
အုပ်ရေ(၅၀၀)

အိမ်

နှစ် သမီး ကျိန် တ

BURMESE CLASSIC .COM

မြို့နယ်တစ်ခုတို့ကမျိုး
ဒေါ်ဖြူဖြူတနက် ထမင်းချိုဖြူ
ပိတ်လိုက်နင်း...

ဒီနေ့
ဒိုးဒေသတစ်ပတ်
နောက်ကျနေပါလား။

ယနေ့မှ
အသစ်ဝင်လာသော
ရုံးစာရင်း
နေ့စဉ်ပြင်ဆင်

လက်ထောက်ဦးစီးမှူး ဇော်သိန်းဇော်က
ကိုယ်လုပ်တာနဲ့ မတူဘဲ ပြင်တာ..

ဦးဇော်ကဆိုတာ
သမီးတို့ ရုံးကဝန်ထမ်းပဲလား။

သူက
သမီးနဲ့ဆို ပိုပြီး ရင်းနှီးလွယ်မှာ
သမီးကစာဖတ်ဝါသနာပါတော့
သူနဲ့ ဆွေးနွေးလို့ ပိုကောင်းမှာပေါ့။

ဒေး..ဟုတ်တယ်၊
တို့ကစာဖတ်အားတော့
ဘဝဖန်ရမိနဲ့မသိဘူး။

ပြီးတော့ သူက
လူထူးလူဆန်း ဘယ်လောက်
ဆန်းတယ်ဆိုတာတော့တွေ့ရင်
သိရမှာပေါ့။ ။

မဟုတ်ဘူး သမီးနဲ့
သူကတို့စာကြည့်တိုက်နဲ့
အမတ်စာဖတ်ပန်တိုက်သတ်။

ပဟေ့နဲ့နဲ့တော့စိတ်ကင်းစင်နေသော အထက်အရာရှိနှစ်ဦးကိုကြည့်ကာ
နေ့စဉ်ပြင်ဆင် တစ်ယောက်အတွေး စဉ်ကနေသည်။

ကဲ...
 ဝဏ်နားပြီးရင် ငါတို့
 မြို့နယ်ရဲ့သွားဦးမယ်။ သမီးက
 သင်တန်းဆင်းဆိုင်တော့ အလုပ်သဘော
 နားလည်ပြီးသားပဲ ထားစို့လို့
 ရပါတယ်နော်။

ဟုတ်ကဲ့ရှင်၊
 ရပါတယ်။

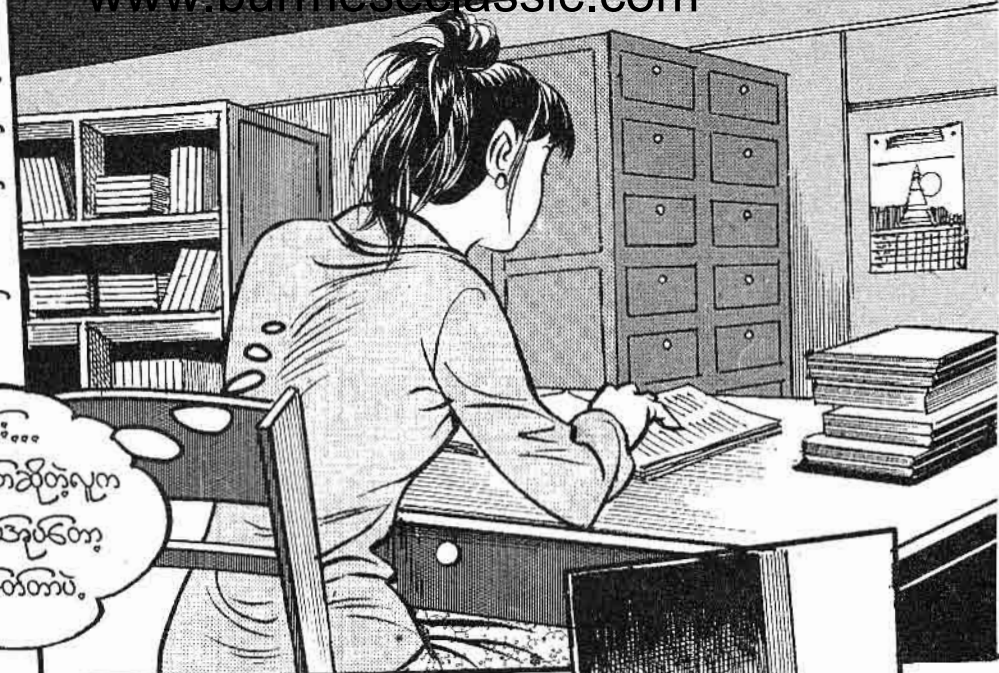
BURMESE
 CLASSIC

ဝဏ်ကြာသော်
 ဒေါ်ဖြူဖြူတန့်တန့် နှစ်ဦးသည်
 လိုအပ်သော စာရွက်စာတမ်းဖိုင်များကို ကိုင်၍
 ထွက်သွားကြသည်။

တစ်ယောက်တည်း
ပျင်းပျင်းနှင့်
နေပြည်တွေသည်
အာပူအားစားရင်းကို
လှန်လှော့ဖတ်စိသည်။

အင်း...
ဒီအောက်ဘက်တို့လူက
တစ်နေ့တစ်အုပ်တော့
ပုံမှန်ဖတ်တာပဲ။

သူမစာရေးကြည့်နေစဉ်တွင် စာကြည့်တိုက်အတွင်းသို့
မျက်မှန်ပိုင်းလေးတစ်ထူးသော ချောင်းတစ်လမ်းတစ်ယောက် ဝင်လာသည်။

BURMESE CLASSIC .COM

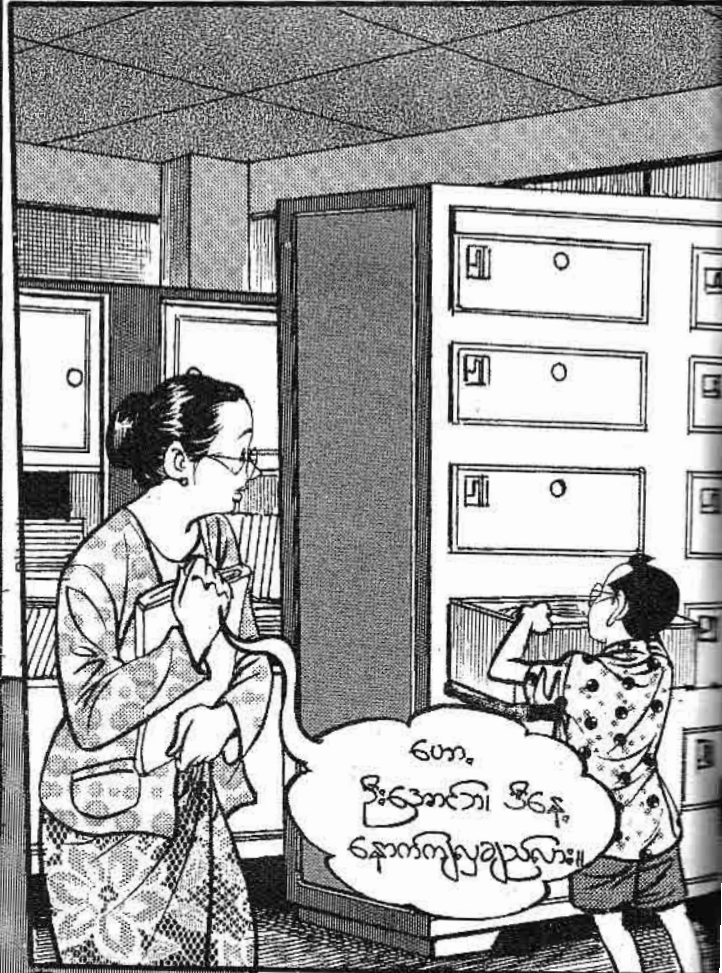
သူမကို
သမန်ကရွှန်က
တစ်ချက်ကြည့်၍
လက်ထိကစာအုပ်ကို
စာအုပ်အိပ်သည်
နေရာတွင်သွားတင်သည်။
ထို့နောက် ကတ်တစ်လောက်
အံ့သွံ့နှင့်၍ စာအုပ်
ရှင်နေ၏။

လူနုစားခြင်းသာ စာကြည့်စိုက်အတွင်း
ထိတ်ထိတ်ခြင်းမင်းမြင်နေသည့် အခိုက်တွင်

BURMESE CLASSIC

ဟေ့၊
ဒီးအောင်၊ ဒီနေ့
နောက်ကျမှည့်လား။

ပြောအနတ်ဖြင့်၊
ဒီနေ့သား ကျုပ်တို့စုပေါင်းဖြေရမို့
မနေ့က စာကျက်စာရယ်လေ။ ဒီနေ့
ကျောင်းကပြန်လာမှ အီအယ်ကို
အပြီး ဖတ်စဉ်က။

၆

ဟေး...ဟေး...
အီအယ်ရွှေစိမ်းရင် ပြောနော်၊
မိတ်ဆက်ပေးစရာလည်း
ရှိတယ်

ရှုတ်တင်လေးကို ဦးအောင်ဘက်
ဒေါ်ဖြူဖြူဟန်က ခေါ်လိုက်သည့်အတွက်
နေ့စဉ်အတွက် အံ့ဩသွားသည်။

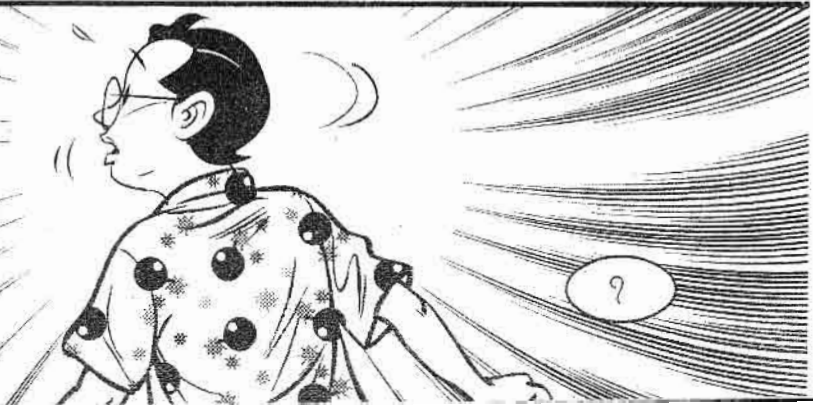
ဒီတစ်ခါ
၄၀၇ အနက်ဖြူနေစေ

ဒေး...
သမီးနေ့စဉ်
၄၀၇ ဖြူပြီး ဦးအောင်ဘက်
ပေးလိုက်ပါကွယ်။

နေ့စဉ်အတွက်
စိန်ပုံပိတ်များကြည့်၍ ၄၀၇
ထားသော စိန်ကြိုးက
စာအုပ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

သားနေ့စဉ်လာပါဦး၊
ဒီမှာ ဗိတ်ဆက်ပေးစဉ်မှ
နေ့စဉ်အတွက်

ဤကဏ္ဍသည် ရော့ဂျစ်ဆန် နေရာပြန်လွှာနှင့် ရော့ဂျစ်ဆန်

ဒီအောင်ကလေး
ဒါက အနက်တိုရှုံးကို ဒီနေ့မှ
ရော့ဂျစ်ဆန်ဝန်ထမ်းအသစ်
မနေ့ပြန်လွှာတဲ့

ပျက်နှောင့် နေ့ပြန်လွှာတို့
တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်
တည့်တည့်ကြည့်ဖို့ကြသည်။
စာကြမ်းပိုင်းပေါက်စလေးကို
နေ့ပြန်လွှာက နာနိုးစွာ
ပြုပြင်လိုက်သည်။

ပျက်ကလေးမျက်နှာပေးပေးပေးကာ စိုက်ကြည့်ခဲ့၏။
ပိုးစပ်ကလေးလည်း ပြောင်းလောင်းပွင့်သွားသည်။ နှုတ်ခမ်းမျှ
တဆတ်ဆတ်တူနှုတ်ခမ်း လက်ထဲမှ စာအုပ်အငယ်ကပ် လွတ်က
သွားသည်။

နေ့စဉ်အတွက် အံ့ဩကာ ကံကို ကောက်ယူခဲ့

ကျော့ မောင်လေး၊ မမက အစုစားရပ်ဆိုင်းနေလို့လား။

မ.မ ဟုတ်...မဟုတ်ပါဘူး၊ ဂျွန်ကတော့ အသိတစ်ယောက်နဲ့ အစုစားတုနေလို့ပါ။

ကဲ...နေ့စဉ်အတွက် ဒီအောင်ဘက်ကို စာရေး ပြတ်ပေးလိုက်ပါဦး။

နေ့စဉ်အတွက် အငြားစာရေး ပြတ်ပေးသောအခါ

ကျော့...မောင်လေး နောက်ကျန်တွေလည်း မမ ချိန်နေမယ်နော်၊ ဖတ်ချိန်တာချိန်ပြီး နှာမတွေ့ နှင် ကူနှာပေးမယ်။

ပျက်စီးခါကျော့ပြန်လေးကို လေးနေသော နေ့စဉ်အတွက် ဒေါ်ဖြူဖြူဟန်က။

ဟုတ်ကဲ့... သွားပါဦးမယ် ဒီဗျာ

သူက ကလေးပေးမယ့်လေ စာအစုစားဖတ်တာ (၇၀) နှစ်မျှပြည့်သွားတော့ သူ့အဖေရဲ့ နာမည်နဲ့ ကံကလေးပဲ ပြီး ငြားဖတ်တာ။

ဒီလိုတော့

သူ့အဖေရော အမေပါ နန်းတွင်း
နီးနီးဆက်တွေ၊ သူ့အဖိုးက ရွှေငွေဟောင်း
ဝေတာသနား နာမည်ကြီး ဒေါက်တာရန်နေင်းတဲ့၊
ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား။

ဒိုးဒောင်းကတော့
ခပ်ပျော်ပျော်နေတတ်တဲ့ လူကြီးပဲ၊
ပြီးတော့လေ သူတို့အိမ်မှာ ထိန်းသိမ်းထားတဲ့
ရွှေငွေဟောင်းပစ္စည်းတွေ အများကြီးပဲ။

နှိုင်တောကို
မလှ၊ ညှင်းလား။

လှ၊ ဒုးသလောက်တော့
လှ၊ ပြီတယ်၊ မိုးနွဲ့စာဆက်အဖွေ
ဆိုတော့လည်း ဝဲကတာပေါ့။

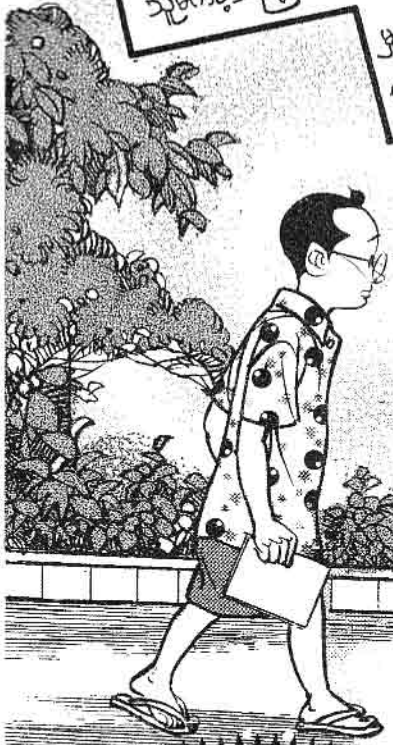
ကဲ
မကရည့်မှာပြီးမှ
ပြန်ကြည့်အောင်။

ဟုတ်ကဲ့၊
သမီး သွားမှာပဲ၊ မယ်၊ ဒီနားက
ဆိုလုပ်နေ၊ ပြန်လာမှ ဒိုးဒောင်းက
လည်းပင်းကဆွဲကြီးဒေါက်ကြား
မေးရဦးမယ်။

သူ့အကြောင်းပြောနေတာပဲ
မို့တယ် မိတ္တူ။
မိမိကလေးကလေးကလေး
ထက်နိုးကျက်ကို သာသံကွဲတွဲ မဖြင့်၊
သူ့မျက်နှာတွင် ထင်နေသည်က
သူ့ဗဟိုဘဝသို့ အိပ်မက်တစ်ခု။

မျက်နှာဝါးရောက်စိတွင် ပျောက်သွားသော
ရှေးဟောင်းအဝတ်အစားနှင့် မိန်းမပျိုတစ်ဦး။

သူ့ဗဟို
ရုတ်တရက်ရုတ်တရက်နဲ့ လိုက်သည်။
မျက်နှာက နောက်သို့ တဖြည်းဖြည်း
လှည့်လာသည်။ ရှေးဟောင်းအဝတ်အစား
အဆင်တန်ဆာများနှင့် ဖြစ်သောလည်း
မျက်နှာ၊ အိပ်မက်ထဲက သူ့မြင်စွဲရသော
မျက်နှာသည်။

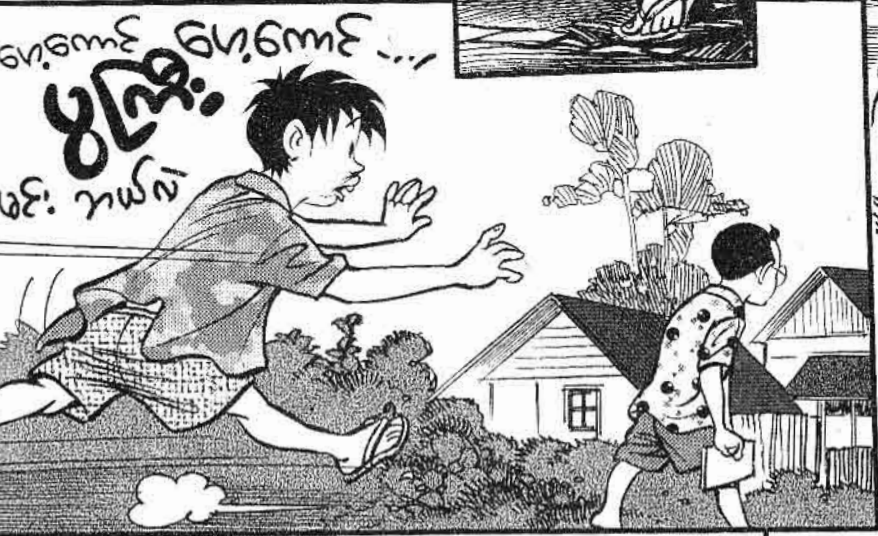
၁၂

စာကြည့်တိုက်တွင် သူ့တွေ့စွဲရသော
မနေ့စဉ်တွေနှင့်
တစ်ထပ်တည်း တွေ့နေလေသည်။

သည့်နောက်တွင်တော့ အဖြူဖြူနှင့် အင်း များကြားထဲတွင်
ဝေဝီးသွားပြီး သူနိုးလာခဲ့သည်။

ငါမင်းအိမ်လာတာကွ

မင်း... မင်း... မင်း...

ငါ့အိမ်ကို ကျွန်ုပ်လာပြီကွ၊ မင်းဘာတွေ စိတ်ကူးယဉ်လာပူနေပြီလဲ။

သူတို့ နှစ်ယောက်သည် ပျော်ရွှင်အိမ်ကပ်သို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။
ပျော်ရွှင်သည် ပျက်စီး၍ အရင်းနှီးဆုံး သူငယ်ချင်းဖြစ်၏။ အကြောင်းမှာ
ပျော်ရွှင်သည်လည်း ပျက်စီးလိမ့် အခြားကလေးများနှင့်မတူ။

၁၈
ပြန်လို့မိ?

တို့က
ဘေးပြစ်လို့ပါ။

တို့က
ဘေးပြစ်လို့ပါ။

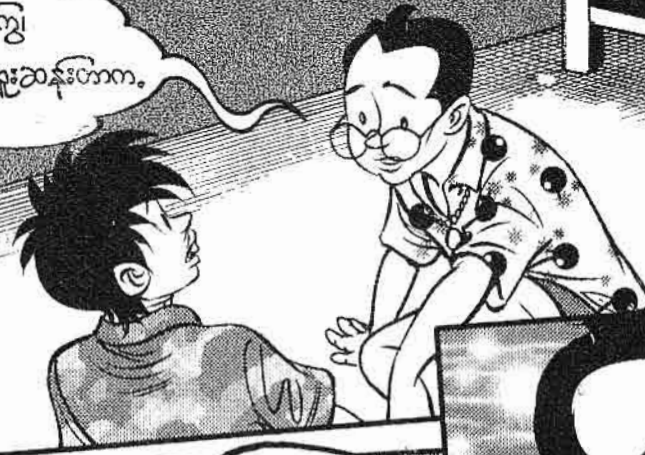
ဟင် ဘာလဲ
မင်း ဒီဆွဲကြီးဆွဲပြီးတုန်းက
အိပ်မက်မက်တယ်ဆိုတဲ့
ခန်းမလား။

ဤပြားသော
စာအုပ်ကြီးသည်လည်း
ကလေးစိတ်သက်သက်
တတ်သဖြင့် တွဲဖက်ကြသည်။
အိမ်ထိုင်ကျောက်ချီ
ပျော်ရွှင် အစုအဝေးထိရောက်ပြီး
ပျက်စီးက

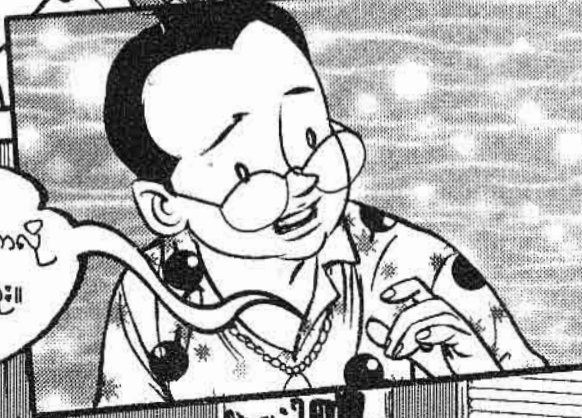
ဒါ့အိပ်မက်ထဲက
ခန်းမကိုတွေ့ပြီကွ။

ဟုတ်တယ်ကွ၊
ပြီးတော့ ပိုလှားဆန်းဟာက။

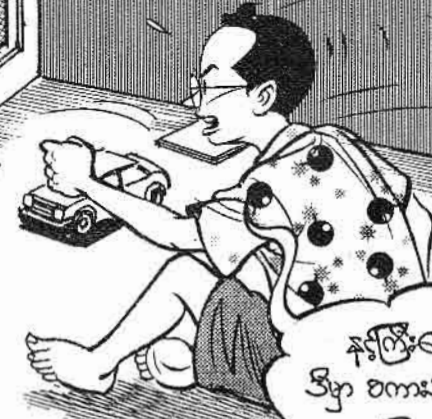
ပျက်သွား
စကားစဖြတ်ချိန်၊ စကားကို
ပူပြင်းစိတ်ဝင်စားမှုရှိမရှိ
ကြည့်ရမယ်။
အာရုံစိုက်နေဟန်ရှိပြန်
ဆက်ချို့

မနေ့ညက
ဒါ့အိပ်မက်ထဲမှာ အရှင်အဝါတွေကလို့
မျက်နှာမြင်နေရတာ မကတော့ဘူး။
စကားတစ်စွန်းပါပြော
သွားတယ်။

ဘာတဲ့လဲ...
မလားနမ္မယ့် အသင်းလား။
နှစ်လုံးဝကာနားလား။

နှင်းကြီးတော်ကြီး
ဒီမှာ စကားအကောင်း
ပြောနေတာကို

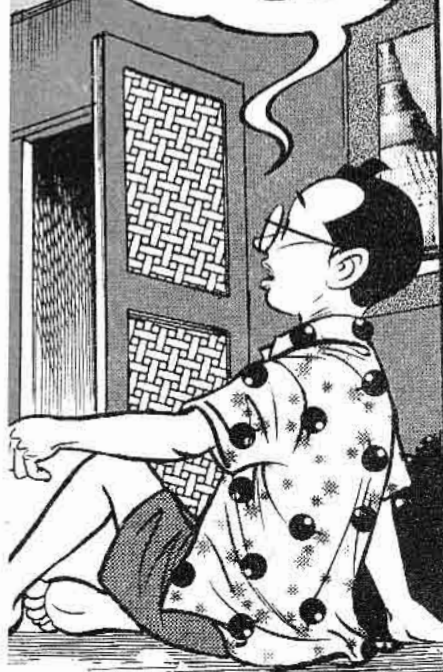
ပူပြင်းစ
ပျက်စားကျောက်
ပုတ်ချို့

နောက်တစ်ပါးကွ၊
ဆက်စမ်းပါဦး။

ပူပူငေးက ဘာမှပုန်မလှောင် ပြန်ချီစားစားနေသည်။
ခဲကကြမ်း စားစားစားစားဟန်ဖြင့်...

သူက ခိုကိသေချာကြည့်ပြီး
ဒီကံမှာဦးမိတ် တွေ ခွင့်ပြုချီပြီတဲ့၊
မနေ့ဥပင်ဆွေရဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့
တစ်ထပ်တည်းတူတယ်။

မနေ့ဥပင်ဆွေက
ဘယ်သူလဲ၊ ဒီအိမ်ကထဲမှာ
မင်းက နာမည်မိန်းမလို့ကလို့လား။

ဆောနီးကွာ၊
ပြောချင်စရာနဲ့
လောသွားတယ်။

ဒီနေ့ စာကြည့်တိုက်မှာ
ဝန်ထမ်းအသစ်တစ်ယောက် ရောက်လာတယ်ကွ
မနေ့ဥပင်ဆွေ တဲ့။ သူက ခိုအိမ်ကထဲက
နတ်သမီးနဲ့ ညွှန်စွတ်တူတယ်။

အသက်က
ဘယ်လောက် ချိမ့်လဲ။

ဟဲ့ ပြန်
လောက်တော့
ချိမ့်စေပါ။

ဟား
ဟား ဟား
ဟား ဟား

ပျိုင်းက အားရပြီးရဲ့
ရယ်လို့ကပြောပြ၊ ရယ်ရင်းနှိုင်း
မှတ်ချက်ချခဲ့ပြန်ပြန်

ဒါဖြင့်
မနေ့ညဉ့်က ဝမ်းရဲ့
ဘဝဟောင်းက အစမဖြစ်မယ်လို့

မေ့မေ့...
ချီချီ... ချီချီ
ချီချီ ချီချီ...

ပျိုကြီးသည်
စာကြည့်တိုက်သို့နေ့စဉ်
လာသော်လည်း လူမှုနှင့်
သဖြင့် နေပြည်တော်စစ်
သိလိုသည်ကိုငြမ်းစွင့်မိ

တစ်စုံတစ်ခုကြားပြီးမှ။

ဒီအောင်၊
အချို့နည်းလမ်းဟင် မမ
မေးစရာရှိပြီ

သားလည်းငါက
ဆွဲကြီးငြမ်းက ပျူငြိတ်
လက်ရာအစစ်လား။

ပျိုကြီးကဆွဲကြီးငြမ်းကို လက်ဖြင့် စိမ်းရင့်
ကိုယ့်အတွေးနှင့်ကိုယ် စမ်းသိသာက

ချစ်တယ်
မေးလေမမ...

ဟုတ်ကို အစစ်ပါ
မမချဲ့ ပျူပျူငြိမ်းလေ။

ဒီဖြင့်အိမ်ထဲက
လောကတ်သီးလေးက
ကျောက်ထွင်းပိပေါ့။

ဟုတ်ကို အကုန်
ကျောက်ထွင်းတွေပေါ့။

နေခြင်းတွေသည် လောကတစ်သီးလေးကို သေချာစွာကြည့်က

ဒါဖြင့် အင်္ဂ
အပေါ်က အကွန်ဒိုတွက်နေ
ဘာအခဲပျံ့ယလိတင်.

အဲဒါတွေ
သားလည်း သေချာမသိဘူး
မမ အိမ်ကလူတွေလည်း
သိပိတ်မဝင်စားကြဘူး။

မမမှာ ကိုထွက်ဒီကောင်ဆိုတဲ့
ရှေးဟောင်းသင်္ဘောသင်္ဘောကုန်ဖြင့်
ကျောင်းသားသူငယ်ချင်းတစ်ယောက်
ရှိတယ်။ သူ့ကို အကူအညီ
တောင်းကြည့်မယ်လေ။

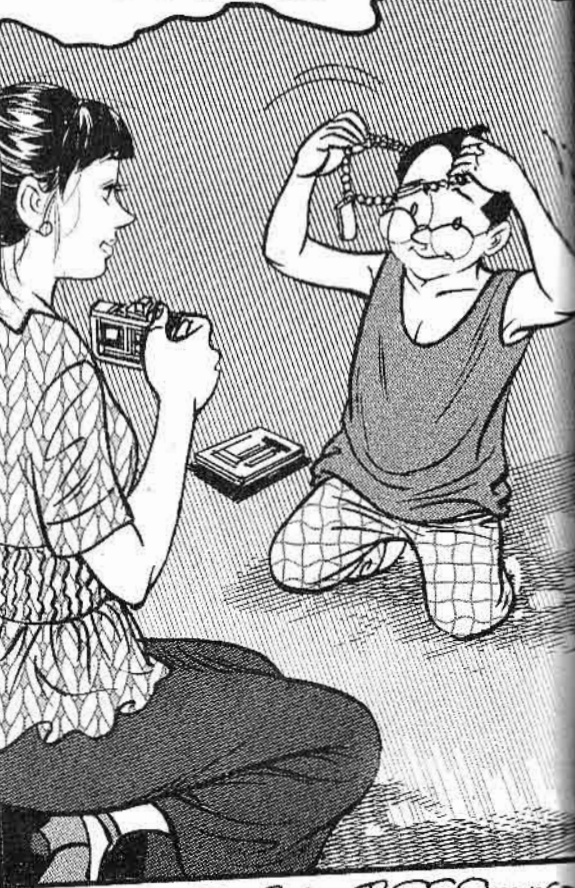
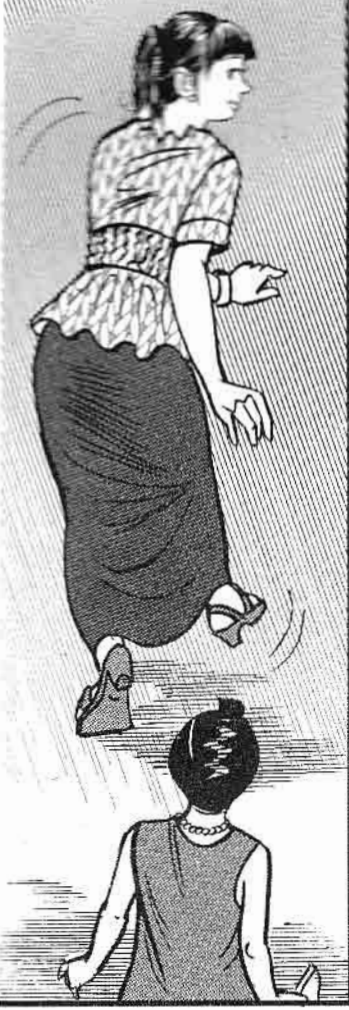
ပျိုက ငြိမ်ချီ
စားစားနေသဖြင့်
နေခြင်းတွေက

မပုပ်နဲ့ကွာ၊
ခါတ်ပုံရှိလာပြီး ယူဆင်နုပါတယ်။
ပစ္စည်းငွေဖို့ မလိုပါဘူး။

ဒါဖြင့်လည်းရှိကလေ၊
မပေးချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။ အိမ်က
လူတွေ ချွေးချွေးလို့ပါ။

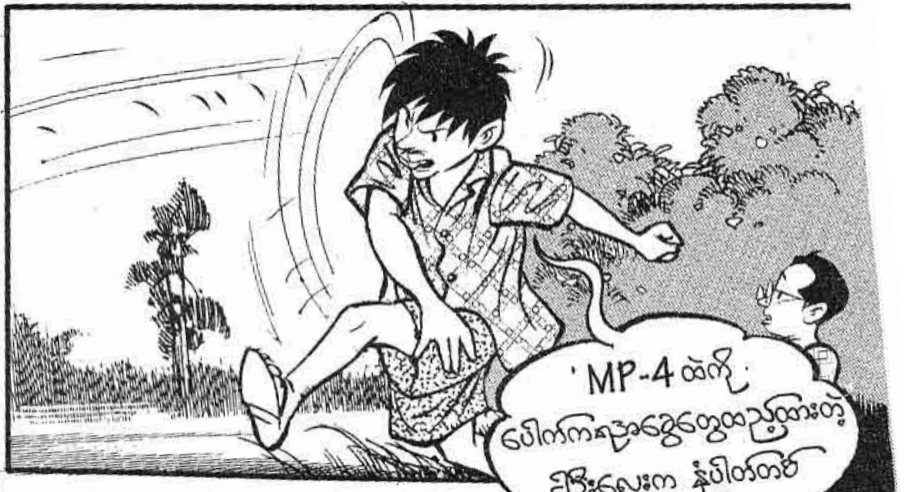
နေ့စဉ်အတွက် ကင်မရာထုတ်လာသဖြင့် ပျိုကြီးက ဆွဲကြိုးကို ဖြတ်ပေးလိုက်သည်။
အိပ်မက်ထဲက နတ်သမီးသည် သူ့လိုပင် ဆွဲကြိုးကို စိတ်ဝင်စားသဖြင့် ပျိုကြီး
ရင်တလှုပ်လှုပ်စိုက်ခဲ့ရသည်။

ထိုနေ့က သူသည် ပထမဦးဆုံးအကြိမ်အဖြစ် ငှားလာသော
စာအုပ်ကို တစ်ချက်မျှစုန်နိုင်ပုံ ရင်တလှုပ်လှုပ်ထဲက နေ့စဉ်အတွက် ဖြတ်ပေးဖို့လေသည်။

ထိုင်ရာမှထကာ စတင်လုံးကို ကောက်၍ ကန့်ရေဖြင့်ထိသို့
ဝေးနိုင်သလောက်ဝေးအောင် ပစ်လိုက်ရတဲ့ ပျံပွင့်က။

'MP-4 ထံကို
ပေါက်ကနဦးတွေတွေထည့်ထားတဲ့
ဒိုင်းလေးက နံပါတ်နှစ်
တရားစီ။

ယူပြီး
မင်းကိုပြန်တဲ့ ငါက
နံပါတ်နှစ် တရားစီ။

ဒိုင်းတွေတွေက
မညစ်ညမ်းပါဘူးကွာအိပ်မက်ထဲမှာ
တွေ့ရတဲ့ ဂျင်နီအပြင်မှာတူနေတော့
အံ့ဩပြီး စုန်စုန် ဖိတပ်ပါ။
ဒါပေးမယ့်ကွာ....

၂၀

သေးလေ ..
မင်းလည်းသိတယ်။ ဒီလောက်
အသက်အရွယ်ကွာတာကို မင်းအရွယ်
ကျောက်တုံးအင်္ကျီနဲ့ ဟိုကကလေး
တစ်ဒါလင်လောက်ရင်နုပြီ။

မျက်နှာမူ ပျက်စီးသွားတဲ့ ယုတ်ညိုကျော ပျားဖက်ချီး

ငါ့ အထင်တော့
ခုတစ်လော မင်းအချစ်ဝတ္ထုတွေ
အဖတ်များပြီး စိတ်ကူးယဉ်လွန်း
သွားတာဖြစ်မှာပဲ။

ငါ့ရင်ထဲမှာတော့ မမနဲ့
ငါတကာသံသရာ အဆက်ဆက်
ချစ်လာကြတဲ့ ရုက္ခတွေလို့
ခံစားနေရယ်။

ခက်တာပဲ ပျက်စီးရာ
လေး ငါး ခြောက်နှစ်ကြာတာဆိုရင်တော့
မင်းပြောတာ ဟုတ်မှာပေါ့။ ခုတို့က လေးတန်း
သူက ကိုးတန်းမို့ဆို ဟုတ်သေးနဲ့၊ ငါလည်း
ငမိုးရင် ချစ်တန်းလောက်မှန်းတာပဲ။
မင်းဟာကြီးက...

ခင်နားများတာ
မနေ့ဦးညနဲ့ သက်တူရွယ်တူဆို
ဘယ်လောက်ကောင်းလို့ကဲမလဲ၊ အဲဒီလို
ပြောင်းပေးနိုင်တဲ့ တန်ဖိုးရှင် တစ်ပါးပါးနဲ့
တွေ့ရရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ။

အင်း...အခုက
နှစ်ထပ်ကွမ်း ဖြစ်လာပြီ။
အချစ်ရူးရာကနေ ဂရိတ်ဝတ္ထုတွေပဲ
ဖတ်နေပြီလား။ မဖြစ်နိုင်တာတွေ
ထားလိုက်ပါကွာ။

မျက်နှာမူ သက်ပြင်းချိကာ အဝေးသို့
နေနေသည့် လို့နောက်..

ဦးဝေဟံ့ ပြောင်းဖတ်စာမယ်ကွ၊
အချစ်တူညွှန်တွေ ဖတ်တိုင်း မနေချင်ဘဲ
ငါ့ကို မဖတ်နဲ့နဲ့ ပြောင်းလေးစာမယ်
ငယ်ပဲငေးတယ်တို့။

ဟား ဟား
ဟား
ဟား
ဟား ဟား

လကမ္ဘာကျောက်လုနွီးနွီး တက်နေသော
ပျက်စီးသောမိလ်များကို ပျံ့ပြင်းက တစ်ချက်တည်းနှင့်
ချိတ်ချိတ်ဆွဲဆွဲလျက်သည်။

ငါတို့ ငယ်ပဲငေးတာ
မင်းမိမိကသိနေတာကိုး၊ ဟံ...ဟံ
စစ်တွယ်ငေးတာလည်း စိန်မုန်းမိတော့
ပြတ်ထွက်မှာ စိုးနိမ့်ပြီး စေတနာနဲ့
တားတာပေါ့။

JP

ရက်များစွာ မကြာခင်မှပင်
နေပြည်တော်က ပျက်စားကြည့်လိုက်တဲ့
ဝင်လာသည့်နှင့် အားရစရာသောအားဖြင့်
အနားလောက်.

မောင်လေး

မိခင် = မိခင် = 00000
FOREVER
ဟဲ့....

အကွဲအပြားတွေနဲ့
အခပ်ပျံ့ယာသိရပြီကွ။ ဒါမှာကြည့်

ဒါဖြင့်
ဘွဲ့အမှတ်တံဆိပ်ကပ်စီရင်
မဟုတ်ဘူးပေါ့နော်။

၂၄

အင်း...
ကိုယ်ကအောင်ကတော့ သမီးနည်းစားချင်း
ပေးတာ ဖြစ်နိုင်တယ်တဲ့။ ဒါပေမယ့် သူက
အခုက သမားပေါက်ကရတို့ ချွန်ပေး
တာလားတော့ မသိဘူး။

အမှူးသမား မကလို့
အနူးစကားပဲဖြစ်ဖြစ်
ပျက်စီးယုံမိသည်။
နေ့စဉ်ပြင်ဆင်စွာ ဆက်ချို့

သူကမောင်လေးတို့
အိမ်မှာဆိုလို့ တခြားပစ္စည်းတွေကိုလည်း
လေ့လာချင်တယ်တဲ့။ အဲဒါ အိမ်က
လူငယ်တွေက ခွင့်ပြုပြီမလားဟင်

ရပါတယ် မမချို့
အိမ်ကို ဒီလိုပဲ နယ်စိုက်လှည့်တွ
သတင်းကြားရလိမ့်နကျ တစ်ချို့ပဲ
လာဝယ်တာ၊ လုံးဝ မင်နည်းဘူး။

သူကလေ့လာရုံပဲကြား၊
အင်နည်းအဝယ်သမား
မဟုတ်ပါဘူး။

သူက
ပျဉ်းဖတ်တတ်တယ်
ဆိုလို့အတော်ပါ။

အိမ်မှာပေချုပ်တွေဆိုတာ
ဖော်ပြီး ဘာသာပြန်ပေးဖို့ အကူအညီ
ကောင်းချင်တယ်။

ရပြီတယ်ကွာ
သူ့လည်း ဝိသနာ
ဝိတယ်။

ဒို့နားထားသော
တနင်္ဂနွေနေ့တွင်
ထက်သောနှင့်
နေပြည်တော်
ပျက်အိမ်သို့
မနက်စောစောပင်
ရောက်လာကြသည်။

လာလေမမ
ဝင်ပါ၊ မေမေတွေ့ မခိုဦး၊
ရန်ကုန်သွားတယ်။

အယ်
လူကြီးတွေ မခိုတွေ့
အားနာစရာကြီး

ရပြီတယ် မမချဲ့
မေမေခိုပြီတယ်။

ပျက်အိမ်ကလည်း လိုက်လျှောက်စောင့်

လာပါ
ထိုင်ပြီး မုန့်စားကြပါဦး၊
ပြီးမှ ကြည့်တတ်ပါ။

စာအုပ်တွေက
တစ်စုံနဲ့၊ ပစ္စည်းတွေက
နှစ်စုံနဲ့ ထားပါတယ်။

များလှချင်လား၊
ကျွန်တော်စွဲထားတာ
လေး၊ ငါးဆယ်ခွဲ
နှိတ်ယခင်ဗျ။

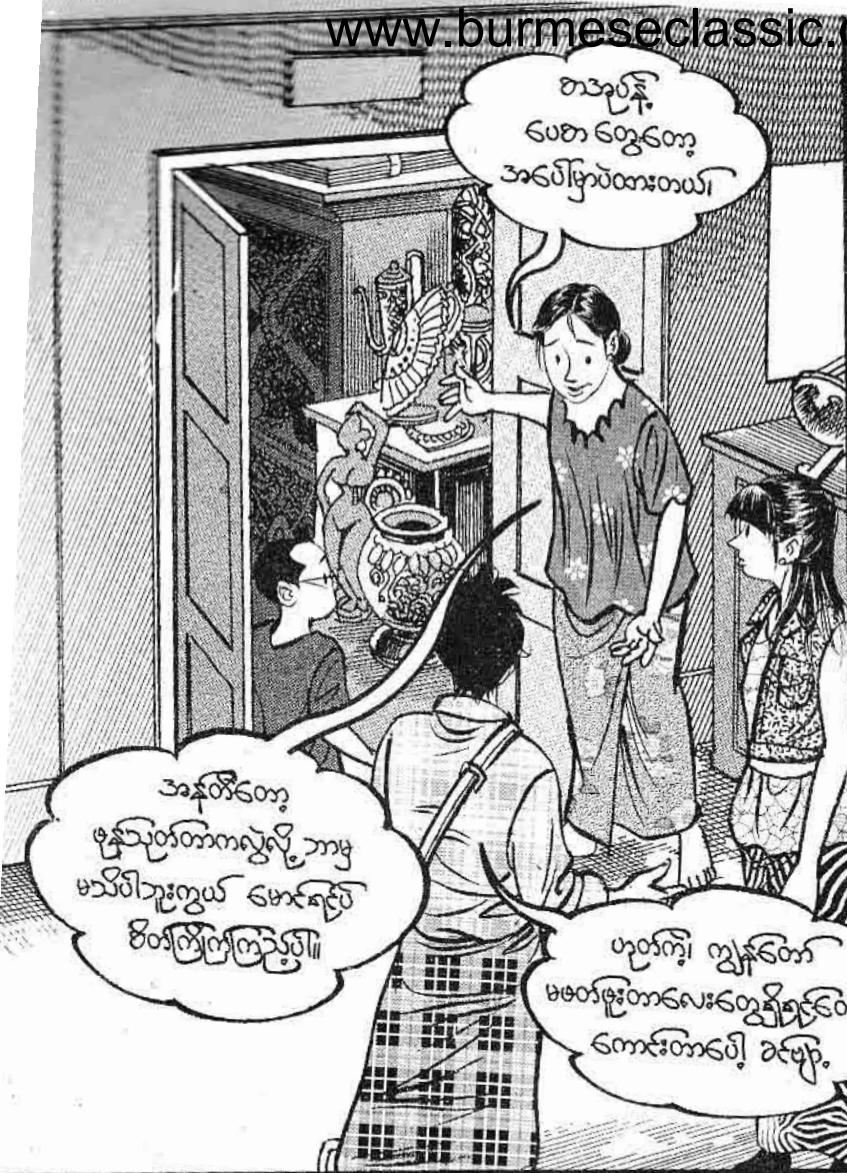
အခုကြိုမို့
ပြတ်နေတော့လည်း ဒီဆံလုံးလေးပဲ
ခိုလှည့်ပစ်လို့ပိုပြီးမှ၊ နောက်ပိုင်း
တွင်းဆင်းမှပဲ လိုက်ကောက်မယ်။

ကဲ.ကဲ
ကော်စီသောက်ပါဦး၊
ပြီးရင် သွားကြည့်ကြမယ်လေ။

ပျိုပြီးအမေဦးဆောင်၍
အပေါ်ထပ်သို့
အရှင်တက်ခဲ့ကြသည်။

စာအုပ်နဲ့
ပေးစာတွေတော့
အပေါ်မှာပဲထားတယ်။

အနုတီတော့
ဖုန်းသတ်တာကလွဲလို့ ဘာမှ
မသိပါဘူးကွယ် မောင်ရင်ပဲ
စိတ်ကြိုက်ကြည့်ပါ။

ဟုတ်ကဲ့၊ ဂျွန်တော်
မမတ်ဖူးတာပေးတွေ ချစ်တော့
ကောင်းတာပေါ့ ခင်ဗျာ။

တော့ကောင်
ချစ်လို့ပဲ ငါ့လို့
မကျဉ်းနော်။

ထက်အောင်က
နေ့စဉ်ပဲတွေကို
မျက်စောင်းထိုးကာ

ငါ့သိပ်တယ် ဟ

ဒါဖြင့်
မောင်ထက်အောင်
စိတ်တိုင်းကျကြည့်ပါ။ တို့တွေ
အောက်ဆင်းလိုက်ပြီးမယ်။

ဖွဲ့ကြီးတို့သုံးယောက်သည်
အောက်ပြန်ဆင်းလာသည်။ ဖွဲ့ကြီးအဖေက

က
နေ့လည်ကအတွက် အဖေ
စိတ်လိုက်ပြီးမယ်။ သားနဲ့မမကို
သားပဲ နည်းစွဲထားလိုက်နေပါ။

အားမနာပါနဲ့
မမရယ်၊ အဖေ့လက်ချက်
အရမ်းကောင်းတာ။

ရပြီတယ်
အနံ့တိရယ်၊
ဒီကွဲမချာပါနဲ့။

နေ့လည်
စားချိန်တွင်
ပျက်စီး

စားပြီးနောက်
သားပြောထားတဲ့ ပုဏ္ဏားကို
ကော်ဖီကူးလိုက်ဦးနော်။

ဒေးပါ သားရဲ့
စိတ်ချစ်မေးပါ။

ဒေး.....
ကုန်းပြီးနောက် သားရဲ့
လုပ်ငန်းပီး၊ ကလေး သီးပြီး
ဖြီးမချနဲ့။

ဟေ့
ကလေးတွေမှာ
ငါ့ကို သိက္ခာ လာမချ
နဲ့။

ကလေး...ကလေး...ကလေး
ဒေသနာကို ပြောနေခြင်းဟု
ပျက်စီးလက်မခံနိုင်တော့ပဲ
တမင်နဲ့မိနေသလို စိတ်ကောင်းစရာပဲ။
စင်စစ်တော့ သူ့ဖွဲ့စည်းနေသည့်
ရှေ့နေကားချိန်တိုင်း
ကလေးတို့ကို ချစ်သော
လူကြီးစိတ်မဟုတ်။
နေပြည်နယ် သက်တမ်းပို
ယောက်ျားပျိုတစ်ဦးဟု
ဖြစ်ကြောင်း သူ့ကိုယ်တိုင်
မသိဘူးပါပေ။

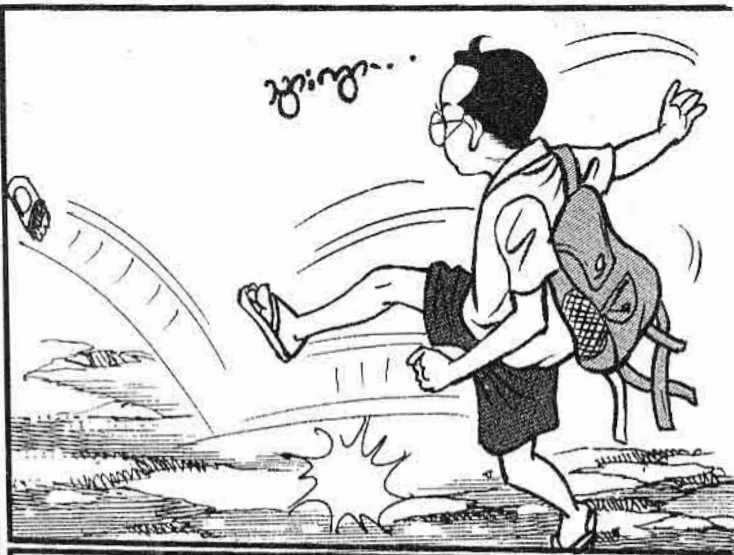
မင်း အဆင့်
ကျောင်းတက်ကလေးကွာ(၃)
အထိတောင်၊ စါတိုင်း(1 to 5) ကနေ
ဘယ်တော့မှ မဆင်းတဲ့ ကောင်က
ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။

ရှားပါကွာ၊ ရှားပါ!
ဒါနဲ့ များမင်းကိုလှူကြီးဆန်တယ်တဲ့၊
တကယ်တော့မင်းက ပုံပြင်ထိကမင်းသားလေးလို
နဂါးကြီးသတ်ဖို့ စိတ်ကူးနေတဲ့
ကလေးလေးပဲ

လက်ပံကောင်
မှ...
ကောင်ကွာ မှိုက
ကမ္ဘာလဲ

ပျက်စီးက ဘာမှပြန်မဖြစ်
ရှေ့တွင်ရှိသော ရှားခွဲတစ်ခုကို အားကုန်ကုန်ပစ်လိုက်သည်။

ဘာမှ မဖြတ်ပါဘူးကွာ၊
မဆန်ခြင်သလိုမလားလည်းပြီးတည်းက
မျက်လုံးထဲ စာလုံးတွေမဖြတ်ပဲ သူ့ပုံစံပြ
တွေပဲ ဝင်ဝင်လာနေလို့ပါ။

ပေါင်း...

po

ဒီကတော့
ကြီးမားတဲ့ ဘယ်အရာမှဆို
ဖြစ်နိုင်ပါတယ်ကွ

You're
OK.

OK...
ငါ့ပိုဒါပဲ...
ကတော့ ဖြစ်နိုင်မှာပဲ
ကွ...

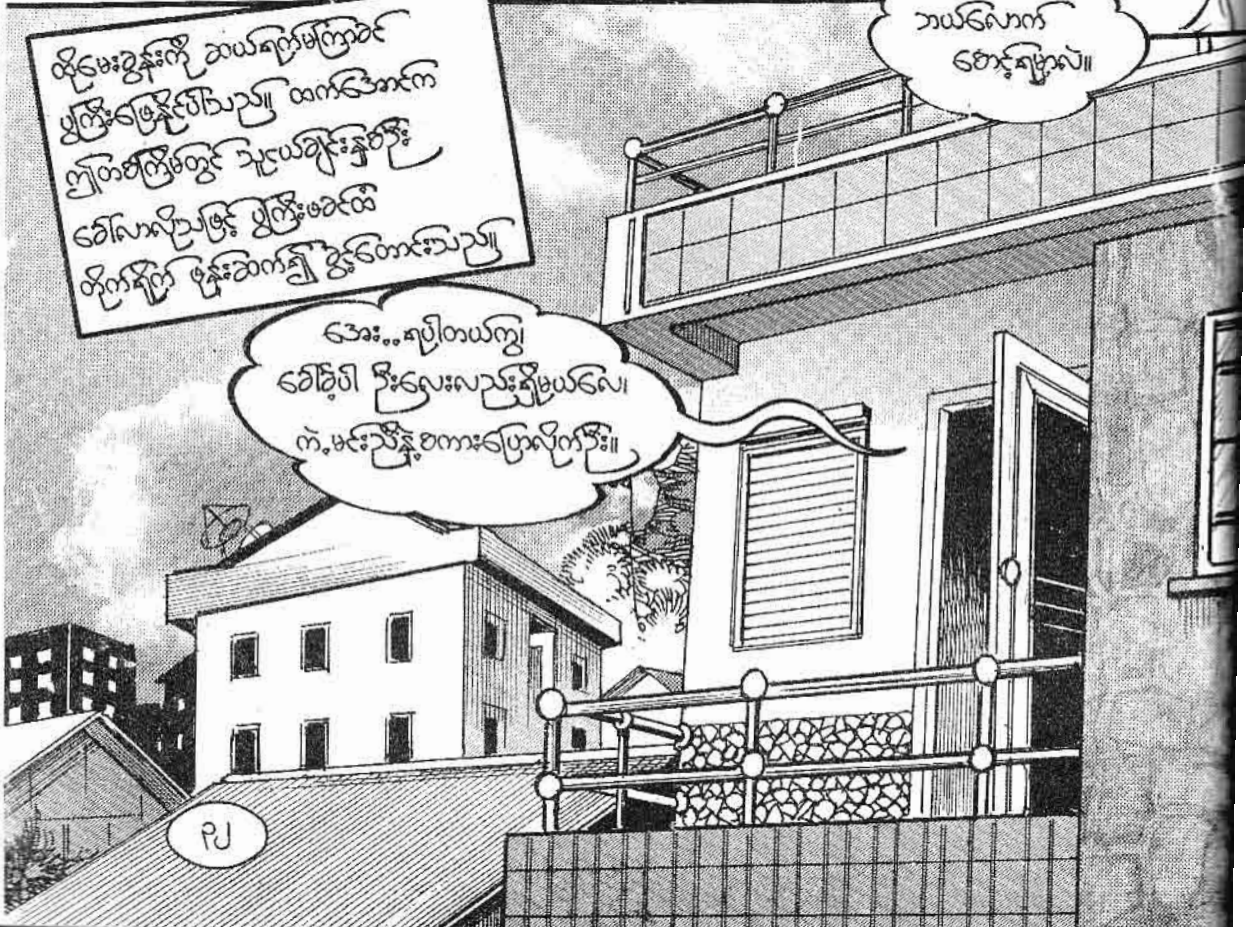
ဒေး...မင်းပြောတာ
ငါလက်ခံထားပါ ဖြစ်တာတော့
ဖြစ်လာမှာပဲ။ ပြဿနာက
ဘယ်အချိန်မှ ဖြစ်လာ
မှာပဲ။

ထိုမှေးခွန်းကို သယ်ဆောင်ကြောင်း
ပျက်စီးနေပါသည်။ ထက်ထက်က
ဤကံကြမ္မာတွင် သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး
ဘေးလပ်ညွှန် ဖြစ်ပေါ်စေဖို့
တိုက်ရိုက် ဖြန့်ခွဲထားပါသည်။

ဘယ်လောက်
စောင့်ရှောက်ပါ။

ဒေး...နဂါးတယ်ကွ
ဘေးခိုပါ ဦးလေးလည်းဆိုမယ်လေ၊
ကံ့မင်းသိန္နဲ စကားပြောလိုက်ဦး။

ဟဲလို...
ကိုထက်ဒေါက်၊ ဘာသာပြန်လို့
ဖြိုးဖြိုးလား၊ ဘာတွေလဲဟင်

မန္တန်ချွတ်တာနဲ့
အင်းချိုက တောင်ပိတယ်ကွ၊
အစ်ကိုလာတော့ ယူခဲ့မယ်လေ။
ဒါပဲနော်

ဟာကွ၊
ပျဉ်းမိုးခြံတို့ ပျဉ်းမိုးတို့ ရေးထားတဲ့
ပျဉ်းမိုးက ဂန္ထီရပ်ပွဲပွဲ ဖြစ်မှာပဲ။
ဒါပေမယ့်မပူပါနဲ့ အစ်ကိုဥက္ကဋ္ဌ
ဘာသာပြန်ပေးထားပါတယ်။

ချိန်းထားသောနေ့တွင်
ထက်ဒေါက်တို့ အဖွဲ့ ရေချွတ်လာသည်။ ဦးဒေါက်က စီးကြိုသည်။

ကိုင်းကိုင်း
လာကြတာ...
လာကြ

ရှေ့ ညှိလေး
မင်းလည်း ဦးနှောက်မသေးပါဘူး။
ဟိုဝတ်တည်းက စာကို ပေါက်ကရ
ရှေ့ပြီး ဖြီးတဲ့ လူတွေ ချီတယ်ကွ
မယ်ကွည့်။

ဒီး အောက်က နှင့် ထက်အောက်တို့ အဖွဲ့ ကျနေစဉ်
ပျက်စီးက ပျံ့ပျံ့ပြီး ဘာသာပြန်ကို အစန်းတွင်းဝင်ဖတ်သ

မတ်ရင်းမတ်ရင်း သူ့မျက်လုံးသည် ငိုငိုဝက်လက်က
မျှော်လင့်ချက်အရ ရှေ့တလက်လက်ထွက်လာသည်။

ကျေးဇူးအစီကို
ဗဟုသုတရတာပေါ့ဗျာ

မတ်ချီအဆုံးတွင်တော့
ငြိန်ပျံ့ချီ မညာ့ကိုမျှ
အသိမပေးဘဲ ပျံ့ဖြူး
အိမ်သို့ သွင်းချေတင်
ပေးတော့သည်။

မင်း... မင်းပေး

မင်းနောက်က မော်တော်ပိုကယ် လိုက်လာလို့လား။

ဟေ့ ဒီမှာ မင်းဆွဲကချင်း လှပျို ဖြစ်ချင်လား မဖြစ်ချင်ဘူးလား။

ဖြစ်ချင်တပေါ့! ဖြစ်ချင်တပေါ့ကွာ... ဒါပေမယ့်...

အို... ဒါဒါပေမယ့်ကြီးကိုထားလိုက် မပါကွာ၊ ဒီမှာဒါပေမမကြောင်း ပြီးကွာ။ လာတိမိပိတ်၊ မင်းဒါဝန်းထိ သွားကြမယ်။

မျက်နှာပြင်ကွေးပြောင်း
နှစ်သက်သောထိပြုပြီး မျက်နှာ

ဒါပျူအောင်က
မန္တနာနက္ခတ်၊ ခုတ်ခွက်ပြန်ပြန်လို့
ပြောင်းလို့ စုတယ်တို့၊ အင်းလည်းချိန်တယ်။
အစီအစဉ်ကို တိတိကျကျလုပ်လိုက်ရင်
ငါတို့လိုချင်တို့ လုပ်ပြန်တယ်။

အသက်ကလေး
ဘာလေးရွတ်ပြန်တော့၊ မင်းဟာက
တကယ်လား။ ဒါ့အပြင်လည်း
မင်းအသိပေးနော်။

အိုဦး...
ဟုတ်မဟုတ်စစ်ဖို့ကြည့်တာပေါ့။
မန္တနာရွတ်ပြန်၊ အင်းချိန်တယ်။
ဒါမှာကြည့်ဦး...

မျက်နှာပြင်ကွေးပြောင်းက စေ့စပ်စွာကြည့်ပါသည်။ အင်းကွက်တွေ
ဖြည့်သွင်းရမည့် အကွေ့နှင့် သင်္ကေတများကိုတွေ့ သောအခါ

ကလေးကွင်းမှာ
ကန်ချိန်တယ် မဟုတ်ဘူး။
အင်းကွင်းမှာ အင်း
သွင်းချိန်တယ်။

ဒါတွေက
ဘာတွေလဲကွ၊ အခုပဲလိုလို
တွေ့လည်းပဲတယ်။

ပျက်စီးက စိတ်မချပွားနဲ့ဖြင့်

ဒီအစီအစဉ်က
ရှင်မောဂ္ဂလနက်ပယ်တော်ကြီး နှစ်နှာပန္နံ
နဂါးမင်းကို နှိမ်နင်းတုန့်က သုံးတဲ့တနင်္ဂနွေ
မိုးတို့၊ အင်းဘဲမြောက်က ဗုဒ္ဓဘူ စက်တော်ရာ
ထဲက သင်္ကေတတွေနဲ့
အက္ခရာတွေနဲ့

ဒီမှာ
ရှင်ရှင်နေထားတယ်ကွ တနင်္ဂနွေကို
ကော်စီကူးတာနို့ လူကြီးက၊ ကလေး၊ ကလေးက
လူကြီးပဲပြောင်းလို့နုတယ်တဲ့၊ အနေကြီးတာက
ပြောင်းပြီးစင် ကံငါးပါးထဲက ကာမသုန့်
သုန့်မမယ လုံနုနယ်။

ကော်ကြာ
ဒါတို့လူပျိုမျှအစစ်
ဂေါ်ခိလာဖြစ်နေပါဦးမယ်။

မလုံနှင့်
သေမှာလား။

မသေဘူး၊
မပြောင်းခင်ဘဝကျပြန်နေတာသွားမယ်တဲ့၊
ပြီးတော့ ဒါက တစ်သက်မှာလဲခါပဲ
သုံးလို့နုတယ်ဆိုပဲ

လူ့အလိုကိုနှုတ်မလိုက်နိုင် ဟူသောစကားရှိ၏။
လူ့အလိုကိုလူတို့၏အစီအစဉ်များကနေ လိုက်နိုင်ပါမည်လား။

ဒါစာကြည့်စားပွဲ
ရှင်းလိုက်ဦးမယ်ကွာ၊
ခဏစောင့်

ရှင်းကွာ၊
ကစင်စီ မအောင်မြင်ဘယ်စီ၊
ကစင်နည်းနဲ့ မဖြတ်ရင်
နည်းတစ်ရာပေါ့!

ပျဉ်းကအခြေပုန်မပေးတော့ပဲ
စားပွဲကိုအမြန်ရှင်းကာ အခန်း
အလယ်သို့ချန်လိုက်သည်။

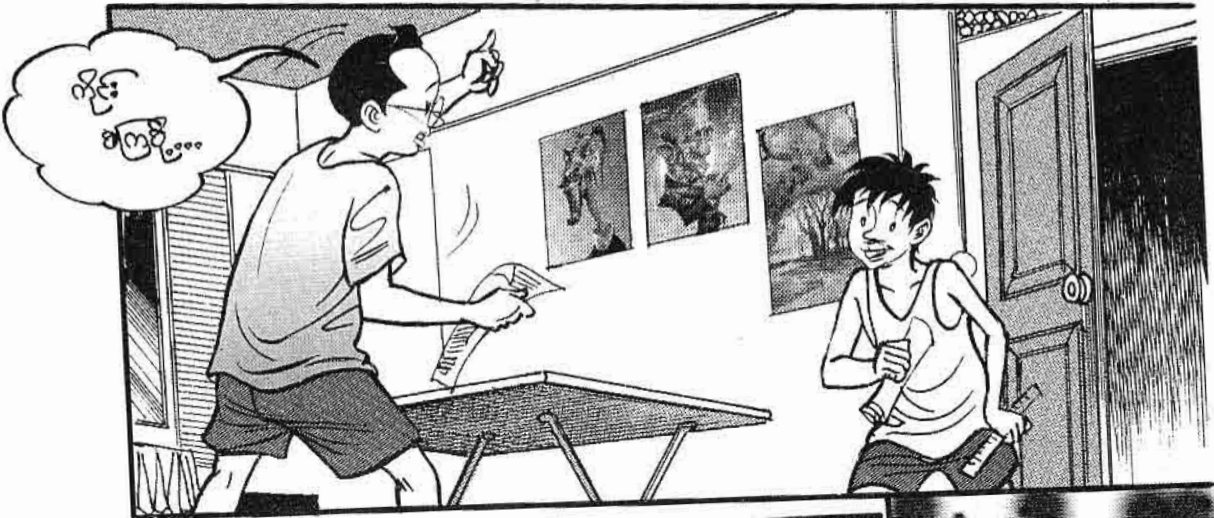
A3
စာရွက်နဲ့ပေတံပေးကွ
ခြံရံလား။

ရဟယ်၊ အဆင်သင့်ပေါ့၊
အဲဒါဟေ့ကောင် စီးခြံပျဉ်ချပြီး
သောက်ရမှာပေါ့၊ အင်းကို
ဆပ်သေးသေးချင်ပေါ့။

အေး၊ ဒါမေ့သွားလို့ကွ၊
ကဲ စီးခြံစနဲ့ ပြုပြင်ပန်းကန်ပါယူဉဲ့၊
ပန်းကန်ထဲ ထည့်ချိုးပြီး ရေဖြတ်
သောက်တာပေါ့။

ဟေ့၊ အဆင်သင့်ပေါ့၊
အဲဒါဟေ့ကောင် စီးခြံပျဉ်ချပြီး
သောက်ရမှာပေါ့၊ အင်းကို
ဆပ်သေးသေးချင်ပေါ့။

ပျဉ်းက အစန်းအပြင်ထွက်သွားသည်။
ပြန်ဝင်လာသောအခါ လိုအပ်သည့်
ပစ္စည်းအစုံအလင်ပါလာသည်။

ပျဉ်းက သူ့နေနံ့သွင်းထားသည့် အင်းဆက်
ထက်၍ ပိုနက်ချွတ်သည်။ ပျဉ်းကလည်း သူ့နေနံ့
သွင်းထားသည့် အင်းဆက်ကြီးထက်၍ ချွတ်သည်။

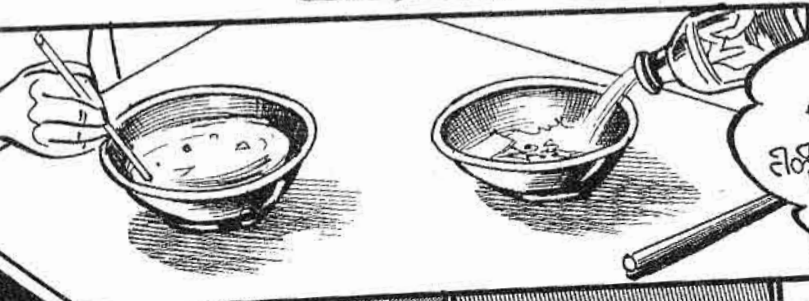
ထို့နောက် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက်
ပြိုင်တိုက်ကြည့်ကွ

မင်းအောင်လား၊
ငါအောင်လား။

ကျွန်းကျွန်းနီနီ
ကျွန်းကျွန်းနီနီ
ကျွန်းကျွန်းနီနီ
ကျွန်းကျွန်းနီနီ
ကျွန်းကျွန်းနီနီ
ကျွန်းကျွန်းနီနီ

အတန်းထိက
မျောက်နှင်းသိတဲ့ ကောင်တွေ
ငါတို့လောက်ကြံကြဖန်နဲ့ဆော့တာမှာ
မဟုတ်ဘူးနော်။

ဆော့တာမဟုတ်ဘူးကွ
အတည့် လာ သောက်ကြမယ်။
အာရုံစူးစိုက်ထား။

တစ်နှစ်...နှစ်နှစ်...
သုံးနှစ်...ဘာမှမထူး။

ထူးလာသည်က ကြားလိုက်ရသည်
ပြင်းအာမေဒါအိမ်

ဟေ့ ဟိုနှစ်ကောင်
ညှောက်ရတယ်၊ နင်တို့ မီးနဲ့
ဆော့နေတာလား။
လာ ဝတ္တကစို့။

နှစ်ယောက်သား ခွံမိမိနှင်ပင်
ဟေ့ချစ် မျက်စိ
မှိတ်ထားလိုက်ကြသည်။

မီးနှောင်တောတစ်ခုမှာ သူ့အတွက် လက်တလော
ရသဒကား ပူပြင်း၏။ လျှောက်ပြောနေပြန်၏။
အိမ်ပြန်နေမှာသော အဘိ

ဝမ်းကို ဝမ်းကြုက်ပြီး
ဝင်အိပ်လိုက်သောလည်း အိပ်မပျော်
ပျော်တော့လည်း ဘယ်အချိန်မှန်း
မသိဘဲ အိပ်မက်ကြုံရသလို
ဝင်သွားလေသည်။

သား
ဘယ်လျှောက်သွားနေတာလဲ
ထက်ဒီကင်တို့ကောင်
ပြန်သွားပြီ။

ဪ...
ပူပြင်းအိမ်မှာပါ အဖေ
မပူပါနဲ့။

သည်တစ်ခါတော့
အိပ်မက်က ယခင်နှင့်မတူ... နေ့စဉ်ပြန်ဆွဲတစ်ဦးတည်းမဟုတ်။
ရွယ်တူယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ ဘေးတွင်ကပ်ပါလာသည်။
နောက်တစ်ခုခွဲခြားမက ဈေးအတွင်း ဖြိုဖွဲတစ်နေရာ ဖြိုပြင်
နေဝင်ခါနီး အချိန်ကန်ဘောင်ရိုး- အမျိုးမျိုးပြောင်းသွားကြသည်။

အတွက် ပီလာသုဗ္ဗာ နေ့စဉ်ပြုခဲ့သည့်
ပွဲကြီးထင်ကမ္ဘာကို
ပွဲချင်းသေသည့် နောက်ပွဲလိုက်စား
နေရာသို့ ဖြစ်နေသဖြင့် မဖြစ်ရ

ထိုသေချာစွာ
ကန်ဘောင်တွင်ထိုင်ရာ
နေ့စဉ်ကို နှစ်ဖက်ဟန်
ပြင်လိုက်သောအခါ
မိမိ
ပျက်စီး...
ဒါ... ဒါ...
မိမိ

ကမ္ဘာ့နှင်းထီးထီး၍
တားလိုက်ရာ
အားလွန်၍ ကန်ထိ
ပြတ်ကျသွားသည်။

၇၂

ဟို

မိုး

ချမ်းချစ်တို့က လန့်...
ပျက်သည့် ကိုယ်ပေါ်တွင် အဝတ်အစား
တစ်ချို့မှန်သည့် သတ်ထားခဲ့သဖြင့်
မီးခလုတ်စားဖွဲ့ပြီး ကိုယ့်လက်ကိုယ်ဖြင့် မိသောအခါ..

ဟ...
ဒို့...လက်...
ဒို့ လက်...

ရှေ့တွင် တစ်ကိုယ်လုံး
သုံးသပ်ကြည့်သောအခါ ဝမ်းသာသွားမိ၏။
ဘဝပြာကောင်းမပါ၊ အာစီဒီးလို
ကိုယ်လုံးတီးနှင့် အခန်းတွင်း ပတ်ပြေးကာ
ပြီးပေါင်းကျားနှင့် ဖြင်းညီညွတ်ထိက
အလောင်းမင်းတရားကြီးလို လက်ဆုံး ၁၀န့်
တန်းချီ

ဟ...
ဒို့...လက်...
ဟ...

ဟ... ဟုတ်...
ဟုတ်...
ဟ...
ဟ...
ဟ...

ထိုနေ့က ပျဉ်းအကြောင်းတွေ့၍
စိတ်ပူပိုသွားပြန်

ပျဉ်း
တစ်ကောင်လည်းဘယ်သော
ဘယ်ကမ်းညိုကနေပြန်
မသိဘူး။

မင်းက
ငယ်သေးလို့ အသိမပေးဘဲ
ထားတာတွေ၊ ထိုမျိုးခြံတဲမှာ
အထူးအဆန်းကောင်းတွေ
ချည်းပဲ

သူ့ဒါအဖြစ်ကို
ခိုကမ်းအား နှင့်ပဲ
ရည်ညွှန် ထင်ထားတာ
ထက်ပင် လွယ်ကူပါ။

ဖြစ်နိုင်ရင်တော့
သားရယ်၊ သားကိုသာသာ
အတိုင်းပဲ အသက်ရှင်သွား
စေချင်တာပါ

သာသာရဲ့ဖြစ်စဉ်
တွေကို ဖောက်ဖျက်တာအတွက်
ရလဒ်မယ့် အကျိုးခွက်တွေကို
ဘယ်ပဲအထိရမယ့် မစိန် ဖြန့်
နိုင်ဘူး။

ဒါဟာ မင်းရဲ့
ကံကြမ္မာ မဟုတ်တော့ဘူး၊
မင်းရဲ့ ရွေးချယ်မှုပဲ။

ကံ အမေကြီး
ရွေးသွားပြီး သူ့အတွက်အဝတ်အစား
တွေ ဝယ်ပေးလိုက်ပါဦး။

ကလေးတို့ကလေးကြီးထွား
လာသော ကိုယ်စွဲနှင့်
ပျက်စီးနေသောမကျသေး၊
တိုင်း မနည်းမနာသာ
ကလေးတို့သည် ယခု
ပတ်ဝန်းကျင်တို့နှင့်
မမျှ နည်းညာအစ
အံ့ညာစရာ
ဖြစ်နေသည်။

မိုက်ကား...

သူတစ်ယောက်တည်း လေယာဉ်
အစောင့်လေကုန်နေချိန်တွင်
ပျံပိုင်းဆရာကလာ၏။

ဟာကျွန်ုပ်
ပျက်စီးလို့တောင် နာမည်
ပြောင်းရတော့မယ်၊
ဟွန်း...ဟွန်း...

ပြေပါတယ်၊ ငါတို့
မိုးခိုက် အခက်တည်းက
ထူးထူးဆန်းဆန်းပဲလေ။

ပျက်စီးရ
မင်းအသင်ပြနေလား။

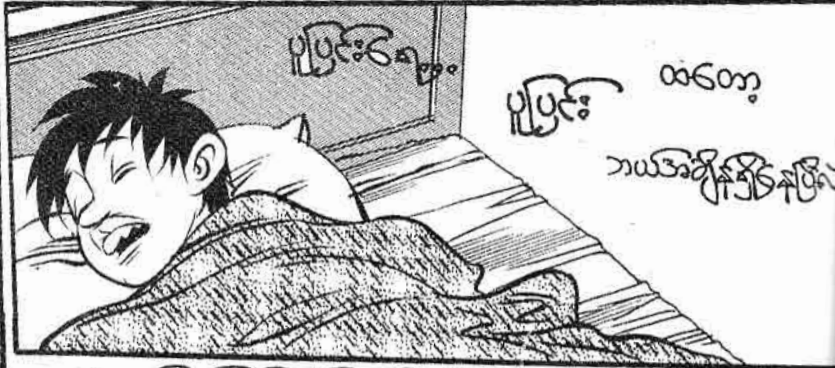

ဟား
ငါ့မှာတော့ကွ...
ရွေးကိုပဲ ကျေးဇူးရှင်
အမှတ်နဲ့ ထိုင်ချိန်းရ
မရှိလို့ပဲလေ...

ဒီလိုကွ...

ညက တီတိဂိမ်း ခိုးသောထား၍ နေဖြင့်နေသောလည်း
ကျွန်တော် အိပ်ရာမှ မနိုးချင်သေး။

ပူပြင်းနေဦး

ပူပြင်း

ထင်တော့

ဘယ်အချိန်မှာပဲ နေပြီလဲ

အမေ့အော်သံကြောင့် မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်စစ်သောလည်း မျက်လုံးက
ကျိန်းစပ်နေသည်။ ဒါ့ကြောင့်အသာပေးပြန်ဖို့နန်းနေလိုက်၏။

ပူပြင်းနေဦး

ဟဲ့ကောင်

ဒါတုတ်ယူပြီးတကလာရမလား

၄၆

မာတက်စိတ်၏တစ်ခုစွာ ထွက်လာသော ခေါင်းကြောင့်
ကျွန်တော်မနေသာတော့ဘဲ အိပ်ယာမှ လူးလဲထပြီး
နေချိန်စွန်းဆိုထွက်လာစွဲလိုက်သည်။

ကယ်လို့ကြိုက်
က...
လမ်းလျှောက်
ဧက...

အိမ်ထဲမှာတော့ ဘေးအန္တရာယ်
မရှိဘဲ နေထိုင်နေရတာ
လူတစ်ယောက်ကို ပြန်ကန်
တွေ့လိုက်ရင် ပျက်စီး
လန့်သွားပါပြီ။

တစ်ခုတော့ လွန်နေပြီလား။
ကိုယ့်အတွက်ကိုယ် ငိုကြွေးနေတော့
နှလုံးအေးအေးအေးအေးကို ဝမ်းနည်းနည်း
အံ့နေပါပြီ။ တဖြည်းဖြည်းအောက်ကို
ဆက်ကြည့်နေတော့ ပိုမိုထူးထူးဆန်းဆန်း
အနေအထားကို တွေ့လိုက်ရပါပြီ။

ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်ဖြင့်
နောက်ပြန်ပြန်ကြည့်ပါပြီ။
ဘယ်သူမှမတွေ့မယူမိအောင်
ဖြန်ဖြန်ဖြန် ပြန်ကြည့်ပါပြီ။ ဒီက
လုပ်ပြန်တွေ့ရင်။

ဖြိုကွဲအနေအထား
အာရုံလည်း အဝေါ်မြုတ်မြုတ်
ကြည့်နေရတာပဲ စိတ်မချပါ။

မေ့ခဲ့ပြန်တယ် လူညာတဲ့
ခွန်ပေါက်နံနံရံဖွဲ့
မနော့ကညာနကပျက်နဲ့
အတူလှပစိတ်
အပီအခင်တွေအကြောင်း
သတိရမိတော့သည်။

ဟား...
တကယ်ဖြစ်သွားတာပဲ..
ဒါဆို ဒါဆို...

ကျွန်တော်မျက်နှာ ကမန်းကတန်းသလိုပဲ
အဝန်းထိပြန်ဝင်လာလိုက်သည်။

ဝတ်နေကျ
ဘောင်းဘီတွေကို
လိုက်စွပ် ကြည့်သည်။
တစ်ထပ်မျှ အဆင်မပြေ။

အကျိုးတွေ စွပ်ကြည့်တော့လည်း
ထိုနည်းငှင်းပင်။

ပူပြင်းနေမှာ
ဒါတက်လာတဲ့နာမာ
ဘယ်လိုလဲ

ဟား...
လာပြီ လာပြီ

ကျွန်တော်ကြီးမှာမှအဖြေပေး အဖေအဖေနားထိုင်
စွပ်ကနပ်စားလျက်သွားပြန်ပါ

အိပ်ရာကနေ အဝတ်စုံနဲ့ထွက်ပြီး
ညွှန်ပေးပြီး အဖေအဖေအဖေအဖေအဖေအဖေ
ကောက်စွပ်ကနပ်တန်းဖွားပင်...

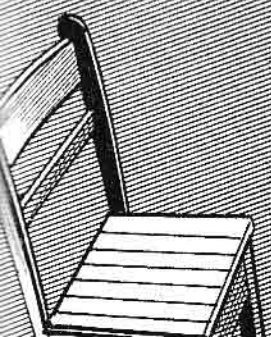

ဟင်...
အဖေလေး...
ဟဲ့ ဟဲ့
လျှင်ကန်တယ်

ငါတို့အိမ်ထဲကို
လျှင်ကန်တယ်
လာပါနဲ့... မေ့ကြီးနေစေ
လာကြပါနဲ့တော့

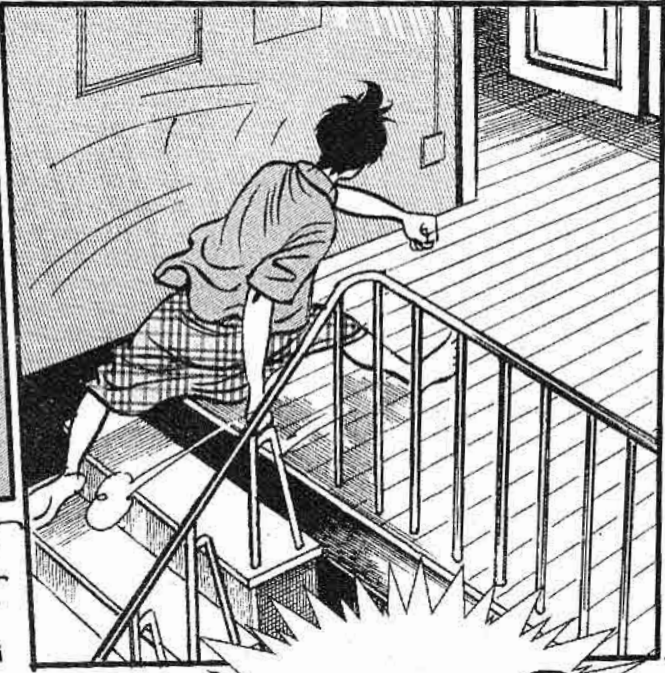

ဟင်...
ဒါကွာအောင်ပဲ...

ပျဉ်းခါအဖေက အပြေးအလွှားရောက်လာသည်။

ဟ...
ခ...ခ...ခ...

အခြေအနေကိုလျှပ်တံပြတ်
သုံးသပ်ပြီးသည်နှင့် အရေးပေါ်
လက်နက်တပ်ဆင်လိုက်ပြီ။

ဟေ့ကောင် မင်း
ဘယ်သူလဲ၊ ငါ့အဘနားထိ
ဘယ်လိုရောက်နေ
တာလဲ

BURMESE CLASSIC

ကျွန်ုပ်တို့
ကျွန်ုပ်တို့အဖေအဖေ
ကိုယ့်သားကိုယ်မမှတ်မိ
ဘူးလား။

၅၀

ဟန့်အင်း ဟန့်အင်း
ငါ့သားပျဉ်းခါက သေးသေးလေး
နင်က အကြီးကြီး မလိမနဲ့
ဟီး...ရွတ်...ရွတ်

မယားမျက်နှာပြိုင်ရတာအခါ ပြုပြင်အိမ်က တုတ်ပြင်ခါ။

ပြုပြင်ခါစကားကို ဖြတ်၍ ပွဲကြီးကစားလိုက်သည်။

ကိုင်း
ဟဲ့ကောင် အမှုန့်အတိုင်းပြော၊
ကူလီကုမ္ပဏီပင်နေလို့ကတော့
အသေပဲမှတ်။

BURMESE CLASSIC .COM

ဒါနဲ့
ဘယ်လိုပြောမလဲ
သွားတာလဲ။

ဒါကို
ပုန်း ဒိုင်းကုမ္ပဏီဖြစ်နေတုန်း
ဒိုင်းကောင်လားပြီး ထုံးစံအကိုင်
ဒိုက်ပုံပုံနဲ့တကလားတယ်လဲ။
ဒီတော့မှကုန်းစူးရှင်ကို သက်သေ
အရာထားပြီး ဖြည့်ဖို့ဖြည့်ချိန်း
ရှင်းပြရတယ်။

မလွယ်ပါဘူးကွာ။

ကျွန်ုပ်တို့ ရွေးချယ်ဖို့အတွက်
မာယီကြာ ပျက်စီး

ကိုး
တို့ပျော်ဖြေဖို့အတွက်
ပျော်အလှပပေကြစို့။

စိန်လိုက်ပေ
ကြာသလားလို့။

ပျော်လှပစရာ ရုပ်တုပြုလုပ်ထွက်လာကြသော်လည်း ဘယ်ဘွား၍ ဘာလုပ်ရမည်နားမသိသဖြင့် ယောင့်ချိုးချစ်ဖြစ်နေကြသည်။

လောကကြီးက
အဆင့်နိမ့်တူညီလို့
ပဲနော်။

BURMESE CLASSIC

လောကကြီးက
ပုံမှန်ပဲကွ၊ မင်းနို့ငါပဲ
ပြောင်းလဲသွားတာ။

၅၂

အရပ်ရပ်ပို
အကောင်ကြီးလာတာပဲ
ရှိတာပါကွာ။

ပျောင်းခါစကားကို ပျက်စီးက
သူ့ဗဟုညဟုအာရုံဆက်ဖြည့်
ပေးသည်။

ဆိုရုံပဲလဲစနစ်ကို
သင်ရာထားတဲ့ စကားပုံတစ်ခု
ရှိတယ်ကွ။ အတွေးအခေါ်
ဘဝကိုပေးပေး။ ဘဝက
အတွေးအခေါ်
ပေးတယ် ကွ။

လူဆိုတာ
ပုလဲထဲမှာနေရဉ့်တစ်မျိုးတွေပဲ။
နန်းတော်ပေါ်မှာစံရဉ့်တစ်မျိုး
တွေ့တယ်လို့။

သူနာပို့" နောက်တစ်ခါ
လာဦးမယ်... ဟဲ့

ကဲ...
တပုလဲထဲပဲ
ပျဉ်းရေဉ့်
ခေါက်...

ဒါဆို
လှပျိုပြပိကလေးနဲ့မှာလှပျိုလှပဲ
တွေ့ရမှာပေါ့ကွာ။

BURMESE
CLASSIC

အင်း...အင်း...
ထားပါတော့ကွာ၊ မိတ်ဆွေဟာပျို
မှုန့်စားကြနာအောင်

ငယ်ပြုံးသောလည်း ဒါမှာ
မုန်းမာသာဖြင့် တစ်ယောက်
ကုန်တစ်ယောက်ကြည့်နေ
စာဖြင့် ဘေးပိုင်းပွဲ။

ကျစ်မဲ့တစ်ခွက်နဲ့
ခေါက်ဆွဲသုတ်ချုပ်နဲ့စပ်
တစ်ပွဲပေးကွာ။

တို့ပိုင်းကိုလည်း
ကျစ်မဲ့နဲ့တစ်ခွက်နဲ့ အာဟာရစို့
ချုပ်နဲ့စပ်နဲ့စပ်ပေး။

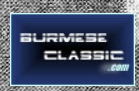
ခေးခိဗုလုတ
ခြေနယုကစွာစားနေ
သော်လည်း ပျက်စီး
နှစ်သောက်စိမ့်
စပယ်ရှည်စွဲကကျ
နေသည်။

အသုပကလည်း
စပယ်လိုက်တာကွာ၊ တန်တော့ရေဖျော်သီးတွေ
ပြည့်ပမာပိုချေ၊ တို့ပန်းကန်ထပ်ကွန်တိုနီနီ
တစ်လုံးစားထည့်ထားလား
မသိဘူး။

လက်ဖက်ရည်ကနေ့
ခါးလိုက်တာ၊

လူတွေဟာ
ကြီးလာတာနဲ့ အမျှမဟုတ်တာ
တွေပဲ ကြုံတတ်တာလား
မသိနိုင်ဘူး။

ပြောရတာတွေ
တော်တော် စိတ်ကပ်၊
ငါလည်းမသိဘူး။

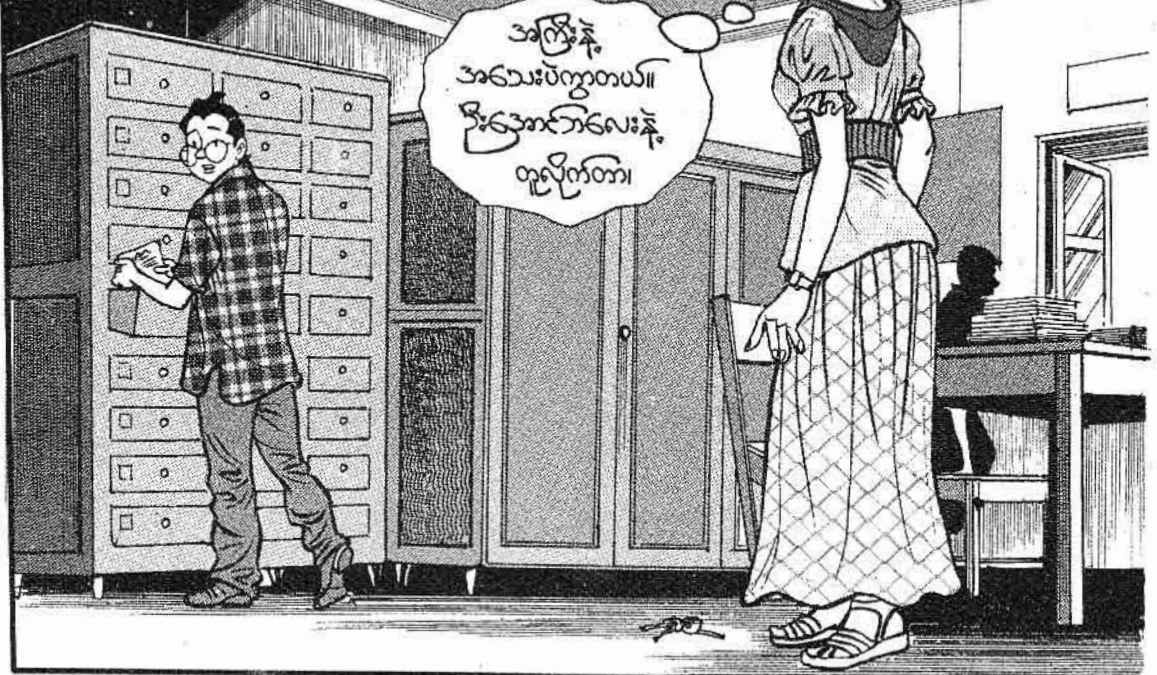
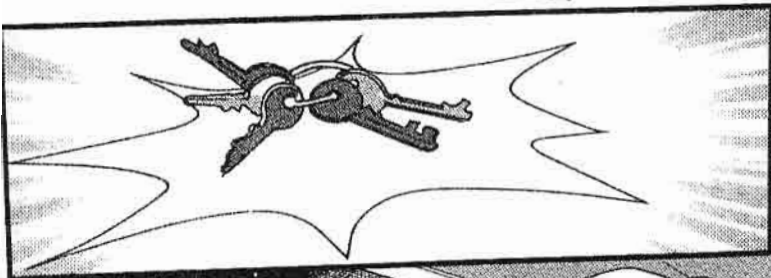

နန်းတော်ပေါ်
စံနုကလည်းစပယ်ခါးခါးကြီး
ပါလား ပျက်စီးနဲ့

စင်စစ်တော့သိသင့်ပါပြန်ပြန်
သာကံကို လွန်ဆန်ချီ နှစ်
နှစ်ဆယ်စီနဲ့ ကျေချီစွာမျှား
အနေနှင့် အဆင်ပြေသောဘဝ
မရနိုင်။ စိတ်ကအစိန်ပေးမှ
လိုက်လုပ်သောလက်တွေ့ရင်းလေ
မျှားသည်ကလေးတစ်ဦးထက်
ထူးပြီး အသုံးမဝင်၊ ဘဝ
အတွေ့အကြုံ ဘွဲ့ လက်မှတ်
တို့ထက်ပို၍ အရေးကြီးသော
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုပညာ
မရှိသူဖြင့် မိဘကောင်းချီသာ
လက်မသေခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဒေါက်ကန်လွတ်ကျသွားသည့် သော့တွဲအသံသည်
တိတ်ဆိတ်နေသောစာကြည့်တိုက်အတွင်း
ဗုံးတစ်လုံးကဲ့သို့ ကျယ်လောင်သွားသည်။

သော့တွဲလွတ်ကျသံကြောင့်
အသံပေးနေရာမှ ချက်ချင်း
လှည့်လာသော ဖွဲ့ကြီးသည်
မျက်နှာပြင်ပြားတူညီစွာ
နေသော နေခြည်ဆွဲခေါ်
ပြန်အင်္ဂါနှင့် ဆိုင်သည်။

မနေ့ဦးညွှန်က
ဟုတ်ပါတယ်နော်။

ဟုတ် ဒါနဲ့
ရှင်က ဦးအောင်ဘလေးနဲ့
ဘဝတော်လိ။

ပျက်က စပီမြဲဖြေပြောင်ချောချောဟန်ဖြင့်

ဦးအောင်ဘကြီးကတော့
ညွှန်တော့အောင်ဖေ၊ အောင်ဘလေး
ဆိုတာက အစိုးရဦးတို့ထိလေ၊
ညွှန်တော်နဲ့ ဘာမှမတော်
ပါဘူး။

အကောင်း
ဟုတ်လား၊ အကောင်းက
ပြည့်ကြီးပြည့်ကြီးဖြစ်လေ။

စကား
အကောင်းမေးနေတာကို
ဘယ်လိုပြုလဲကွာ၊

လူကြီးထို
နေပြာစရာပြာစရာပေးပါ။
၅၆၈ ကျွန်ုပ်တို့အား
သိနေရတာပဲ။

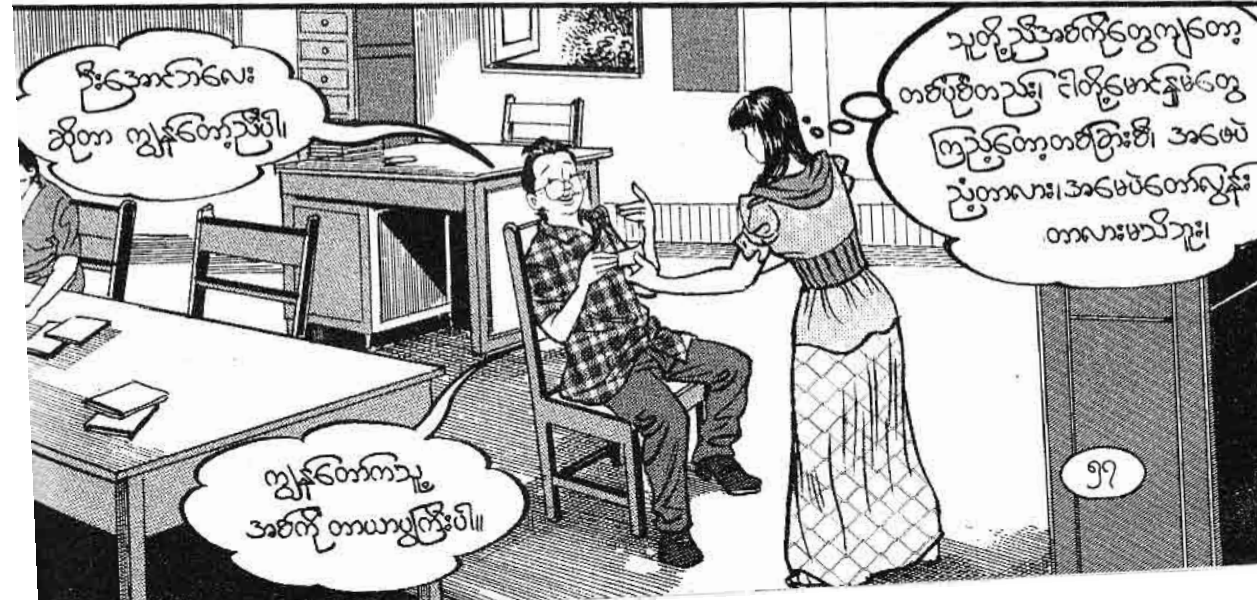
သူ့လည်းမှ ပျံ့ပျံ့ကို နေပြာစရာပြာစရာပေးပါ

လည်းက
ပုတီးကနေသာယာက
ရတာပဲ။

ဟိုဌာနထဲက
ဆောင်းပါးပေးစာပို့ ကျွန်ုပ်
ပြောရလျှင်တော့ အံ့ဩလွန်းလို့
သေတော့မယ် ၅၆

ပုတီးက စာအုပ်အငှားကဒ်ကို ထုတ်ပေးလိုက်တာ။

ဒီအောင်ကလေး
ဆိုတာ ကျွန်ုပ်တို့အားပေးပါ။

သူတို့အစကိုတွေ့ကျတော့
တစ်စုံတစ်ခု၊ ဒါကိုပေးနေမိတော့
ကြည့်တော့တစ်ခြားစီ၊ အဖေပဲ
ညွှတ်တာလား၊ အဖေပဲတော့လွန်း
တာလားမသိဘူး။

ကျွန်ုပ်တို့ကသူ
အစကို တာယာပျက်ပေးပါ။

ခင်မင်နန်းနီနီ မိစ္ဆာဒါင်ဒါင်နာသာ
နေ့စဉ်ကို ပျက်စီးတည်းဟူသော
ကနဦးခင်းကြီးက ဝေငြိမ်သော

သူက မနေ့စဉ်
အကြောင်းအကောင်းပဲပြောတာ၊
ဘေ့တယ်၊ လှတယ်၊ ရုပ်နဲ့ လိုက်အောင်
ဝေတနာလည်း ကောင်းတယ်တဲ့။

ဦးလေးကို
ပစ္စလိကကျောင်းပို့လိုက်ပြီလေ၊
ပုလိးက ဆွဲသွားနှင့် ဘဲဗုတ်တွေ
ဆုပ္ပာစဉ်းလို့ ထားခဲ့တာ

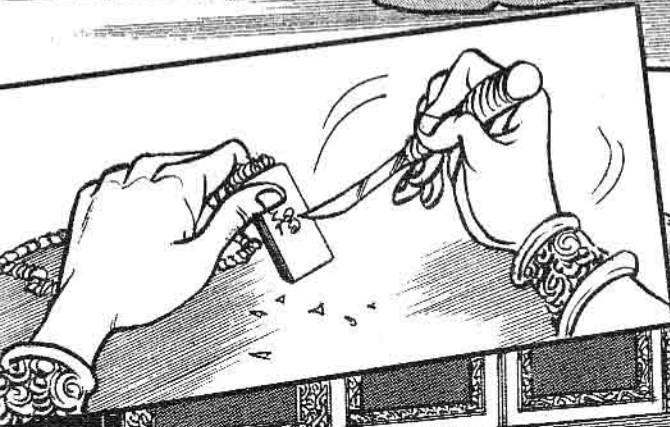
တစ်အိမ်ကျောက်
စက်ချုပ်တဲ့ ဝက်မကြီး ဘေ့တည်းနဲ့
တစ်ခြားစိပ်တဲ့။

လိပ်ကယက်လျှင် သောမိပြင်ကံသိပ်သလိုပင်၊ ပျက်စီးသည့်လည်း နေ့စဉ်ကို
သူ့ဘက်ပါရနဲ့ ယက်တော့သည့်သို့သော... ဝိစိတိတ္ထ သူ့ယချိုးအဆင့်မှ
ချစ်သူများစားဖြစ်ရန်သည် ကွန်ဒိုတစ်ထက် အလွန်များစွာခြားလေသည်။

ဒါလည်း အယ်လီ
ယက်ဂုဗလ် မအိအုး
လူပျိုစုစုစု... လူ
ဝမ်းကြည်ရှင်
ကော ဒါမယ်...

လောကတံသီးလေးပေါ်က နိစ္စ ဟူသောစာကို
စိတ်ရှည်လက်ရှည်ထွင်းနေသောပျိုလေးကို ဖြည့်နှစ်
ပျိုလေးက

မင်းကိုစွဲကို
ချုပ်တန်းကချုပ်ဖို့ကောင်းနေ
ပြီနော်

ဇာတ်သိမ်းစိန်းမှာ
လွမ်းနေမယ်ဆိုရင်လည်း အဆုံးထိ
ဆက်ပါနေစေကြာ။

သူကအမတ်ကြီး သမီး၊
မင်းကကိုယ့်နိုင်အတွက် ဒီနိုင်မှာ
ကုန်သည်ငယ်ကလေးတစ်ယောက်
သူလို့။ ဘဝချွန်းကတစ်ခြားစီ
ပါကြာ။

ပျိုလေးက
လောကတံသီးလေး
ချစ် ပျိုလေးကို
ဆင်ခြေကန်
လှိုက်သည့်။

ငါ့သိပါတယ်ကြာ။
ဒါပေမယ့် နှလုံးသားနှစ်စားပျိုနဲ့
အချစ် ဆိုတာမင်းနည်းနည်းပဲ
ထည့်မတွက်တော့ဘူးလား။

မင်း...မင်းမို့
ငါ့ကိုနှလုံးသားချစ်စားမှုနဲ့ အချစ်လို့
ပြောဆိုတယ်၊ မင်းက ဘယ်လောက်
နားလည်လို့လဲ။

ယောက်ျားနဲ့ ဝိန်းမ
နှစ်ယောက်ကြားထဲမှာပဲ ဝိန်းမမှုနဲ့
အချစ်ဆိုတာ ရှိစွန့်လားကွ။
နှလုံးသားချစ် ဝိန်းမဆိုတာ

နိုင်ငံတော်၍
တာဝန်ဒီတာဝန်မှာ အခြီးတောင်
မလှပပဲ ငြိမ်နေရမှာ။

ချေပမုန့်
စကားလုံးမဆိုသော
ပျိုက်သည် ပျိုင်း
ပြောသမျှကို အကြောင်းသား
နားတောင်နေရာသည်
ပျိုင်းကဆက်၍

၆၀

ပြီးတော့
အချစ် ဟုတ်လား၊ အချစ်ဆိုတဲ့
စကားလုံးကိုမင်းက ဟိုလိုစွာအတွက်ပဲ
သုံးတယ်မှတ်နေသလားကွ။

ဒါဟာ မှတ်တမ်း ပိုက်ကြည့်ရမယ်။
 ပါးစပ်က အချစ်ရဲ့ ပုံရိပ်တွေကို အိမ်ထဲမှာ
 ပိုအချစ်က မျိုးနွယ်စဉ် အချစ်အချစ် နိုင်ငံကို အချစ်
 အချစ်ကွဲ၊ မင်းလို မိန်းမတစ်ယောက်တည်းကို
 အချစ် ပြောနေမိနေမိ အချစ်မဟုတ်ဘူး။

အနိစ္စ = အခြေခံချစ်သူဟု ခေါ်ဆိုရမည်။
 လက်ခံရတော့မည့် အ တစ်လျှောက်
 မျက်နှာ နိစ္စ လှပချစ်မလှ

မင်းပြောတဲ့အခါမှာ
 ပျက်စီးတဲ့အခါမှာ မင်းနဲ့ငါက
 ဘေးဒါတွေပဲပေါ့။

အိမ်ထဲမှာတော့
 ဒီအတိုင်းပဲပေါ့

ဒါနဲ့ မင်းနဲ့
 နေချင်တဲ့အခါ အိမ်ထဲမှာ
 ဘာအထက်ဖြစ်သွားလဲ။

မျက်နှာရေခွေးတစ်ခွက် ကောက်မော့ပြီးမှ။

အကြံတစ်ခွေးမယ်ကွ
မင်းနုပျူပျူကို ခက်ပေးဝတ်ကြည့်
ပါလား။ သူ့လည်း မင်းလိုအိပ်မက်တွေ
မက်နစ်မက်မှာပေါ့။

အိပ်မက်က
စောစောကနေရာတစ်ပိုင်းသွားတာပဲ။
တကယ်ပဲ နေ့စဉ်နဲ့ငါက ၁၀
ပေးပေးတည်းက ခက်စိပ်မှု
နှိပ်နုလားမသိဘူး။

မင်းတို့
နှစ်ယောက်က အခုအောက်
ရင်းနှီးနေပြီပဲ။

မျက်နှာ
ပျက်စီးဒါအကြံကို
လက်စီလိုက်သည့်။

၆၅

မင်း
ပျက်စီးမယ်

အတ္ထုပ္ပတ္တိသော တစ်နေ့
နေ့စဉ်အတ္ထုပ္ပတ္တိ
နှစ်ယောက်တည်း
တွေ့သည့်အခါ

ပဉ္စန်းဆက်၊
သိုက်ဆက်ဆိုတာတွေကို
နေ့စဉ်ယုံလားဟင်

ယုံပါတယ်၊
သံသရာဆိုတာကြီးထဲမှာ သတ္တဝါတွေက
ကျန်လည်နင်းနဲ့ အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ
ဆွေမျိုးငှက်စပ်ပျံ့ကြတာ ဗုဒ္ဓနဲ့
တရားတော်တွေထဲမှာပါနေ
တာပဲလေ။

ဒါဆို
သာကာဝလျှန်ဖြစ်ရင်တွေကိုနေရာ
ယုံလား၊ ထူးထူးဆန်းဆန်း
တွေကိုပြပါ။

ဒါတွေ ကိုဏာယာရမှာ
ခေါက်နိုးကျိုးငှက်တို့ ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့
မကိုက်ညီတဲ့စံလွှဲသွေဖယ်မှု တွေကို
ကြံ့ခက်လှုံ့တွေကထူးဆန်းတယ်လို့
သတ်မှတ်တာပဲလေ။

သို့သော်လည်းကောင်း

အဲဒါအိတ်ကတော့
ခံလို့သွေးမယ့်ပုလဲတစ်ခုကို
သားတွေထားတယ်
မနေခဲ့ဘူး

ဘာ...
ဘယ်လိုသုံးလိုက်တာ...

မျက်လုံးလေးပိုင်းကာ ပြုံးမိပြီးနောက်
ပြန်မေးလိုက်သဖြင့် ပျက်စီးစိတ်ခါတ်
ကျဉ်းသွားသေးလည်း

ဟိုငှါလ
ထူးထူးဆန်းဆန်းအိပ်မက်တွေ
မကနေလို့...

အာ ဒါကထားပါဦး၊
စောစောကရှင်ကိုယ်ရှင် သား လို့
သုံးလိုက်သလားလို့။

ဆည်းလည်းလေးလို့
ဝေစိစွာနာယူပြီး
နေခဲ့ပြန်တွေက

ဟင် တကယ်လား၊
သား သတိမထားမိဘူး။

ထားပါကော့ရှင်
နောက်ကိုငှါလ ကိုတာယာကို
'သား' လို့ပဲခေါ်ကော့မယ်။

ဒီအောင်ဘလေးနဲ့
 ကိုတာယာက ရုပ်ချိန်းဆင်ရုံမကဘူး၊
 'သား' လို့ သုံးတတ်ပါတယ်။ ကဲပဲ
 ကိုတာယာ၊ အဲ သားပြောချင်တာ
 ဆက်ပါဦး။

ဟိုပြန်ပါဦးတော့
 မင်းမေးတာ အင်မတန်ချိန်းတတ်ပုံကွ။
 လူကြီးလူငယ်ကောင်းဆိုတာ မိန်းမတစ်ယောက်ချီ
 အသက်ကိုဤာယ်တော့မှ မမေးရဘူးလေ။
 ဒါလေးတောင် နားမလည်ဘူးလား
 သားနဲ့

သား ဟည်းသည်းမှာနှုတ်ကျိန်းနုသော
 ကိုယ့်ပိုးစပ်ကို ကျိန်းဆီချို ပြုကြီး
 ရှေ့ဆက်သည့်။

အိပ်မက်တွေက
 အရမ်းအံ့ဩဖို့ကောင်းတယ်။ ပြီးတော့
 ဒီပျူပျူကီးလေးဆွဲပြီးမှ ဆက်တိုက်
 မက်တာ။

မနေ့ခြည့်နုပျံ
 ကျွန်တော်က အခု(၂၂) နှစ်၊
 မနေ့ခြည့်က ဘယ်လောက်မို့လဲ။

စိတ်အစွဲလွန်ရင်လည်း
 မက်တတ်တယ်လေ။

ဘယ်လိုမို့လဲ၊
 တစ်ခုထဲကို ထပ်ကာထပ်ကာ
 မက်တာလား။

တစ်ခုတည်းတော့ တစ်ခုတည်းပဲ
 ဒါပေမယ့် တစ်ပုံစံတည်းမဟုတ်ဘူး။
 ကိုနီးယားဇာတ်လမ်းတွေလို တစ်ပုံငါးပုံ
 တစ်ပုံငါး မက်နေတာ။

နေ့ခြည်တွေက ပြောနေတာပဲ။
ဟာ... ဝါး... လိုက်သားပြီ။

မနေ့ခြည်ကလည်းပျော်
သားက... အိမ်ပေ အကောင်း
ပြောနေတာကို

ဒါဖြင့် ကြားထဲမှာ
ကြော်ငြာတွေဝင်သေး
လားဟာ...

အကောင်း ဟုတ်လား၊
အကောင်းကပြည့်ကိုးပြန်သွားပြီလေ
တလောကပဲ လေဆိပ်မှာ
တွေ့လိုက်တယ်။

မဒီးမလည်စွဲစားလိုက်ရင်သာလည်း
အိုးချွန် ဝလောင်းချွန်၊ ဖိုးချွန် အကြံစဉ်ဖြင့်

မနေ့ခြည်
လူများနေတာ ခင်ပျိုအကောင်းက
ပြည့်ကိုးမပြန်ပါဘူး။

ဟာ...
သေချာမြင်လိုက်တာနှင့်
လေဆိပ်မှာ အထူအပိုင်း
တွေနဲ့

အဲဒါ အဟိန်းနေ့ခြည်ချွန်
သူတို့က အစွာညီအစ်ကိုတွေလေ၊
ပြည့်ကိုးပြန်တာ အဟိန်းအကောင်းက
မြန်မာပြည်မှာပဲ ရှေ့တွင်လို့ကောင်းတုန်း၊
ရုပ်ချွန်က ဦးစွာအောင်တင်တာ
များတာပေါ့။

နေခြင်းတွေ အပြုံးပန်းလေးများပေးကာ

အိမ်က | Lost U

အနှုံးပေးပါပြီသားရယ်၊ တကယ်တည်း
စကားတတ်လို့တော့တစ်ခါမှ မကြားဖူး
ပါဘူး။ အတ္တုဿအစကိုတို့

အပြောင်အပျက်တွေ

ပေးပါတော့မှာ၊ သား... အံကျွန်တော်
စားသပ်မှုတစ်ခု လုပ်ကြည့်ချင်တယ်။
ပျိုပုလိုးကိုယူပြီး မနေခြင်းတွေပေးမှာ၊
ပြီးတော့ အိပ်မက်တွေမက... မမက
စစ်ကြည့်ဖို့ကြိုက်တယ်။

အပြောင်ပြောင်နိုင်လို့တော့
စိတ်မှင့်တွေးမိသေးလည်း
နေခြင်းတွေပေးတာပဲ။

သား သဘောပေါ့၊
ဘုန်းဘုန်းပြီး ဆုတောင်းတောင်ရော
တောင်းရဦးမှာလား။

အိမ်လောက်
မလို့ပါဘူးမှာ၊

အခုဆွဲထားပြီး
ကိုးရက်ကြာမှပြန်တွေ
မယ်နော်။ ကျွန်တော် စိန်
သွားစရာရှိပြီ။

ပြောပြောဆိုဆိုနှုတ်
လည်းမှ ပျိုပုလိုးကိုဖြတ်ချ်
နေခြင်းကိုမေးပေးကာ
မျက်လှည့်ထွက်သွားသည်။

နောက်ပိုင်း
ကျွန်တော့်ကို သားလို့
မခေါ်ပါနဲ့။

အိုး နို့...နို့...
'သား' လို့ခေါ်မယ်၊
ထာဝရပဲ။

သန္တာရော့လို့နေသောနှုတ်စိမ်း၊ သက်တံ့ရော
ဖြာနေသောမျက်ဝန်းထဲမှ အဆုံးမှီခိုင်းကောင်းက
အဖြိုး၍ညီညီနှင့်တောက်ပသော ဩယထိခွန်
တစ်စင်းလဲ့လဲ့လေးလင်းရာမှ ဝင်းကန်ဖြာသွားသော
အခြေအနေဖြားနုတ်စိမ်းသည့်ဖြားတစ်စင်း
တည်းနှင့်နှလုံးသားနှစ်စုံကို ခွင်းနိုင်လေသည်။

ကျွန်မက (၂၄) လေး
ကိုတယုထက်ကြီးတာမို့ သား လို့ပဲ
စီးစီးပိုင်ပိုင်ခေါ်ချင်တာ။

မင်းနို့
ငါ ရိမ်း လိုက်တော့
ဦးမယ်ကွာ့။

ဆန်းလှချုပ်လား၊
ဝါထိုင်း ငါဝေါ်နေတာတစ်ပါး
မလိုက်ပဲနို့။

ဒါက ဒီလို
နှိတ်ယပ်လေ၊ မနေ့ဥိုက်ကို
ပျံ့ပျံ့ဦးပေးထားလိုက်ပြီ၊ ဝါကတော့
ငါ့ရှေ့နေမလို့။

သူကနေ
ယုံကြည်မှုရှိလား၊ မင်းကို
ရှောင်တော့မရှောင်ပါဘူးနော်။

မျက်နှာ
တွေးတွေးဆဲဆဲဟန်ဖြင့်
အဝေးသို့ငြင်းကာ

အင်း
သူ့ပျံ့တော့ပျံ့ထားတာပဲကွာ့၊
အိပ်မက်တွေမက မမကတော့
ဘယ်သိပါ့မလဲ

သိချင်ရင်
လွယ်ပါတယ်ကွာ့၊ အိပ်ယာထ
ဝင်ကြည့်နော်။

ငွေကောင်း
ခိုက်ထောင်ကျဒေသ
အချို့နဲ့ မိတားလား။

လက်နှင့်ရွယ်လိုက်သော
ပျိုက်နုညှစ်လွယ်အောင်
ရှောင်၍ ထွက်ပြေးနင်း
ပျောင်းကဒေသကွားသည်။

ပျိုက်လက်လှမ်းမမှီနိုင်သော အကွားအဝေးအရောက်တွင် ဟနိုးဖုန်းထုတ်၍ ပျောင်းက ဝေါလိုက်သည်။

နှုတ်ပြန်လာသဖြင့် အဝင်
နံပါတ်ကို ကြည့်လိုက်ရာ
မြင်နေကြမဟုတ်သဖြင့်
နေ့စဉ်တွေ အံ့ဩကာ
ကောက်ကိုင် လိုက်သည်။

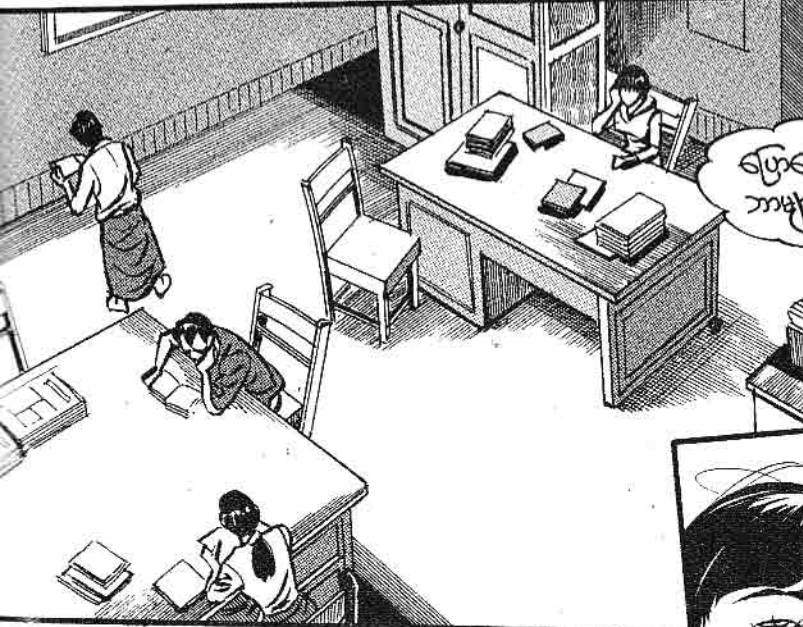
ဟဲ...
အိမ်နဲ့ ခိုပါရှင်

ကျွန်တော်က
တာယာပျိုက်နုညှစ်ယခုနိုး
နေထက်ပျောင်းပါ။

ကျွန်မ နံပါတ်ကို
ကိုတယာပေးတာပေါ့။
ဘာကိုစဉ်းစိလို့လဲဟင်..

ဟင်အင်း
ပွဲကြီးကုတ်စီးက မပေးပါဘူး။
သူ့အလစမှာကျွန်တော့်စီးပွဲကုတ်ထားတာ
အရေးတကြီးပြောစရာရှိလို့...

ပြောလေ...
ဘာများလဲ။

XXXX.....
-----.....
+++++

အပိုပေးပြီးမျက်နှာပြင်ကို အပိုပေးပေးစွဲဖြင့်နေပြန်သွားကြပေ
သည်။ အဖြေရမှန် မျက်နှာပြင်ကို ကြည့်ရှုပြီး အဖြေရမှန်
ဟူသည့် အသုံးအနှုန်းတစ်ခုကို သတ်မှတ်ကာသက်ပြင်းတစ်ခုကို

ဥပမာအားဖြင့်ဖြစ်သည်။

တကယ့်
လက်တွေ့တွင်လည်း
အမှန်တရားက ဖိနှိပ်စီးနေချိန်တွင်
မညားက ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းတတ်နေပြီး
ဖြစ်လေသည်။

ပျက်စီးနေကြပြန်သည်။ မနက်ဖြန်
ဗုံတံတယ်ပျောက်၍ မိုးသောက်လေမျှန်
နေပြည်နှင့် တွေ့စေတော့မည်။

ပျက်စီးအမေ့လွှဲထားသော သီချင်းသံက
နံရံတိုဖြတ်၍ အဝန်းအတွင်းဝင်လာကာ
ပျက်စီးကို ချောသိပ်သည်။

တေးဂီတ
သော့ခွေ့ x x ခရေ x x
နွဲ့ ချော့လည် x သူ့အဖို့ x
မိုးတွင် x မနက်တောက် x x
ဗြေ... x ပျက်စီး နောက်နေ့... x x ထိုပြန်... တွေ့ကြုံတောင်း။
x x x ဆင်တောင်း မှား ခရေ သူ့အဖို့ အချစ် နှစ်

အိပ်မက်တွေ
တကယ်ဖြစ်လာဖို့ အချိန်
သိပ်မလိုတော့ဘူး
နေပြည်ရဲ့

ဒီနေ့ကားသုတေသနပြုဖို့ ဝတ်စုံက ပြင်ဆင်
ဖို့ နေရာပြုပြင်ကောင်းကောင်း နဲ့ ဘဝင်စီနီး အထိ ပေါ်မလာ။

ပြန်စီနီးတွင်မှ ဗန်းဝင်လာသဖြင့်

ကျွန်တော်ပါ တာယာပျိုကြီး
အပြင်မှာ ဒေးဒေး ဝေးဝေး
ထိုင်နေအောင်။

ကောင်းသားပဲ
နေ့ဦးညီညီ ပြောစရာတွေ
အများကြီး ရှိတယ်။

လခပေးတာ
တော့ရောင်းပေးပါ။ ငြိမ့်
တစ်ချိန်မှာပစ္စည်းတက်ပေါ့။

ရှေ့နားက
အသေးဆိုင်မှာပဲ
ထိုင်ရဦးအားရော့။

နေပြည်တော်တွင် စက်ဘီးကိုယ်စီတွန်းကာ
တစ်ဘီးနှစ်တစ်ဘီး စုကားမဆိုပဲ
ပစ္စည်းသည့် စီတို့ကိုဥပဒေထမ်းမိသူများ
နှိပ်ကင်းနှိပ်မြဲပေ။

သား
သဘောပဲလေ

အေးမှာပြီးသည်အထိစကားမဆိုဖြစ်ကြ၊ ပျက်စီးက နေ့စဉ်ပြောမည့်စကားကို စောင့်စား၍
နေ့စဉ်ကလည်း တစ်စုံတစ်ရာနှင့် အားယူနေဟန်ရှိလေသည်။

အံ့ဩဝမ်းသာသွားသော ပျိုကြီးသည်
ချိုက်ချိုးစကားပြန်မပေးနိုင်။

ကိန်းလက်တီ တစ်ဒါလင်ကျွန်းကို ပေးပြီးမှ။

ကျွန်မအိပ်မက်တွေထဲကို
ဘာလို့ ဝင်လာတာလဲ
ကိုတယာ

အဝတ်အစားနဲ့
နောက်ခံတွေက ရှေးခေတ် ဒါလင်မယ့်
ဟိုတစ် ဒီတစ်နဲ့ မပြည့်စုံဘူး။

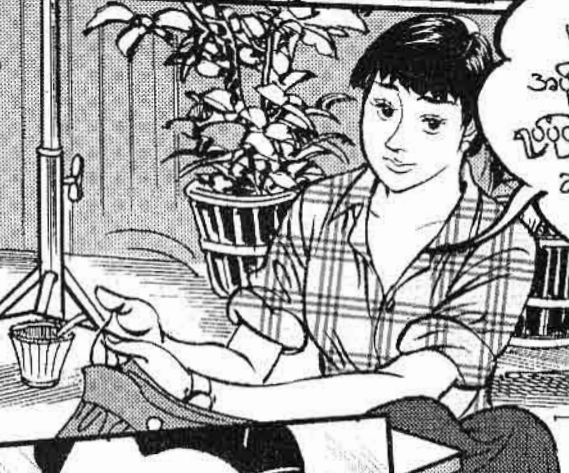

(jigsaw)
ဆီတက...

တစ်ဝက်ပျောက်နေတဲ့
(jigsaw) ဘူးကောက်ပြီး
ပိုင်ဖာရည်ပေါ့။

ဒါလင်းကောင်
ဗာသွားလား သားရယ်၊
အပိုင်အစလေးတွေကို ဘက်ပြီး
ရှုပ်ထွေးပိုင်ဖာရည် ကစားနည်းလေ၊
ဘက်တာကနေ ချိတ်ပြန်မှာ အပိုင်
အစတွေ မစံဘူး။

နေချိည့်ချို
အိပ်မက်တွေထဲမှာ ကိုယ်က
ဘယ်အိပ်နန်းက ဝင်လာတာလဲ။

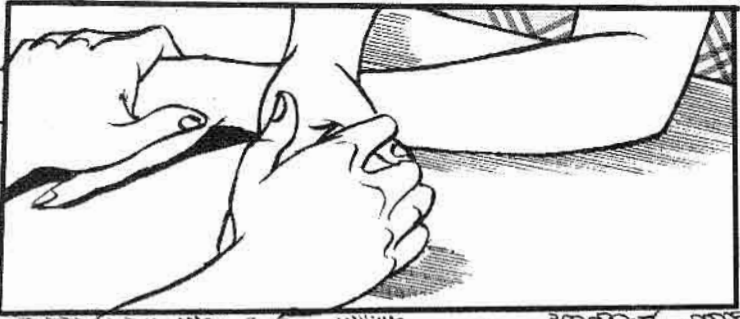

နေ့စဉ်တွင် များစွာတွင်
ရှုတ်သွေးဖြန်းသွားသည်ကို
ပျက်စီးသတ်ထားမိလိုက်သည်။
စိတ်လှုပ်ရှားဟန်ဖြင့် လက်တွေ့ပေး
လေးများကစိုက်တောက်တောက်
ဝေါက်နေသည်။

အိပ်မက်ထဲမှာ...
သားကနေ့စဉ်မှာ...

ခုံပေါ်တွင် တစ်ခုခုနေသော
ပတ်ဝန်းကျင်လေးများကို ကြိုက်နှစ်သက်
လိုက်သည်။ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ခြင်း
ကျောက်သားနံ့ရံသည် လေပြေစကား
ကစတင်ပုံစံတစ်ခုကွဲပြားလှသွားသည်။

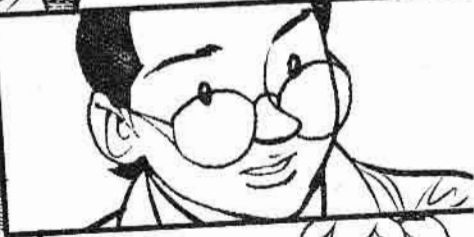

သားရဲ့
အိပ်မက်တွေထဲမှာတော့
မနေ့စဉ်က သားရဲ့အဖေပဲလေ။
အဖြစ်များနေ့စဉ်နဲ့ မတွေ့ ခင်တည်းက
အိပ်မက်တွေထဲမှာ ချစ်ခဲ့ရတာ။

နေ့ဦးပဲလေ...
ဒီအချယ်မင်္ဂလာကစဉ်မှာ၊ ရည်းစားစကား
အပြောစံရမို့ပဲတယ်။ ဒါပေမယ့်သားကို
စောင့်နေလို့လားမသိဘူး။ ချစ်သူ
မရှိဘူး။

ထို့နောက်တွင်တော့
နှုတ်ဖြင့်ပြောရမည့်စကားများ
ကုန်သွား၍လားမသိနိုင်
တစ်ဘိုးရ၊ ကောင်းကင်ဘိုဇို
တစ်ဘိုးရ၊ မျက်ဝန်းထဲတွင်
ရှုကြည့်ကြသည်။

သားနဲ့ကျ
ရင်ခုန်တာမြန်လိုက်တာ။

အချစ်ဆိုတာ
ဘယ်လိုအရာမျိုးလို့
သားထင်သလဲဟင်

အရမ်း...
လှပြီးတော့ကပတု
မိုးကုတ်စကပိုင်းပေါ့

နွဲ့ကလျဖြင့်မီးသွက် မေး၍ ကဗျာဆန်ဆန်နှင့်ပြောကွာ ဖြစ်ပါသည်။
ပိုသော် မိုးကုတ်စကပိုင်းဟူသည်မှာ လိုက်လေလေဝေး၍ရှောင်ပြေးရန် နောက်ပြန်လှည့်သော်လည်းမျက်နှာချင်းဆိုင်
ကုန်သွား၍ နတ်သမီးကိုနှုတ်တစ်ခုသာ ဖြစ်ကြောင်းကိုမေးသော ရှုကြည့်ပါမကွေးမိခဲ့ကြပါပေတကား။

ကုန်နေသောလက်ဖက်ရည်ခွက်ကို ပျဉ်ပတ်ကစား နှင့်မလိုတမာလေသံဖြင့်ပြုစုခြင်းက

ဟွန်း-
လူကြည့်တော့ညောင်စိ
ညောင်နဲ့ ခွံတော့ ငါ့အာရုံ
ခွံသွားပါလား။

မနာလို မဖြစ်ပါနဲ့ ဒီးကွာ၊
ငါ့စိတ်ထဲမှာ တစ်ခုခုတော့
လို့နေသလိုပဲ

ဟိုကွာ-
တည့်တည့်ပြောရမှင့် sex
ကိစ္စမပါပဲ အာရုံစိုက် ကို
ဆန်နေသလိုပဲ။

ဘဝဆက်၍ခွဲလို့
ခွဲရာသုခိုင်းပြန်သိဉာဏ်ပဲကွာ၊
ပြီးတော့ အခုခဲတဲမှာ ဟိုးပျူခဲတဲကလို့
နိုင်ငံရပ်တွေ လူမျိုးနွယ်တွေမှ
မရှိတော့တာ၊ ဘာပူနေစရာ
လို့သလဲ။

အလေးအနက်ပြောနေသော
ပွဲကြီးကိုကြည့်ကာ ပျူစု
အတော်သိနားသွားဟန်ရှိပုံသည်
အားမလို အားမရလည်း
ဖြစ်သွားပုံလည်းပေါ်၏။

သမီးရည်းစား
တွေဖြစ်ပေမယ့်နေ့ခြံသင်္ကြံကို
ဆက်ဆံတဲ့ပုံစံကနဲ့ ဆုံးဆုံးတတ်တဲ့
မောင်အင်ယံဆိုးလေးကို အစမကြီးက
ဆက်ဆံတဲ့ ပုံစံပဲ။

ဒါမျိုးကိစ္စကို
မိန်းကလေးဘက်ကစတယ်ဆိုတာ
အဟာနဲ့ ဟိုအင်းတွေပဲ ခိုတာ။

ကိုယ့်ဘက်ကစပြီး
ကျုံးသွင်းရတာကွ မင်းကို
မတစ်ထောင်မျှင်း ခဲကြီးပြင်း ခွံ
ကျမ်းနင်းကြီးထဲက လက်ကံတွေ
သင်ပေးရမယ်။

မတစ်ထောင်ပျင်း ခင်ကြီးပြင်း ?
ငါတစ်ခါမြဲမကြားဖူးပါလား၊ မတစ်လုံးကျော်
ခင်ကြီးမေ့ပုံပဲ မတစ်ဖူးပါတယ်။

ဘယ်ကြားဖူးပါ့မလဲ၊
တစ်ခါမြဲ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း
မပြုရသေးဘူးလေ၊ ခင်ကြီးပြင်း
ဆိုတာငါ့ကွ။

မတစ်ထောင်ကျော်
ကျမ်းကြီးကလည်း ငါ့ခေါင်းထဲမှာပဲ
ရှိသေးတယ်။ မင်းကတော့လက်နင်း
တပည့်ပဲပို့ကွ။

ကဲ-
စေ့စေ့စေ့စေ့နဲ့ ဖွတ်သား
အထပ်ထပ်ပွားလေတော့
မောင်တာယာ

ဂ...ဂ...
မ...
ညား

အထင်လွန်ရာကစ
ရင်ကွဲနာကျရလွှဲ အဖြစ်မျိုး
ကြုံရတော့မှားလား
ကိုတာယာ

စကတယ်ကွာ၊
ကိုယ့်ဘာသာကြောင်း
နေပြည်အကုန်မှ
မသိတာ

အတိတ်တွေ အတွက်၊
စိတ်မချည်တော့ဘူး၊ မနက်ဖြန်ပဲ
ကျွန်မကို စစ်သေနာပတ်နည်းနဲ့
ထိမ်းမြားပေးတော့မယ်၊ စစ်သူကြီး
ကတော့... အဆောင်အယောင်
အပြည့်နဲ့...

အဲဒါတွေထက်၊
ရှင်ဘက်ကိုလိုက်ဖို့ ဒီနေရာ
လာဖို့တာ။

ပျက်စီးသည့်လက်ပိုက်ခြံ
မျက်နှာပျိုး ကျလှည့်စဲ
မျက်နှာပျက်သိမ်းကာ

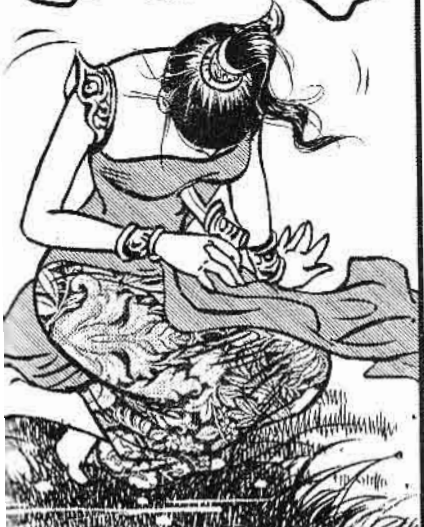
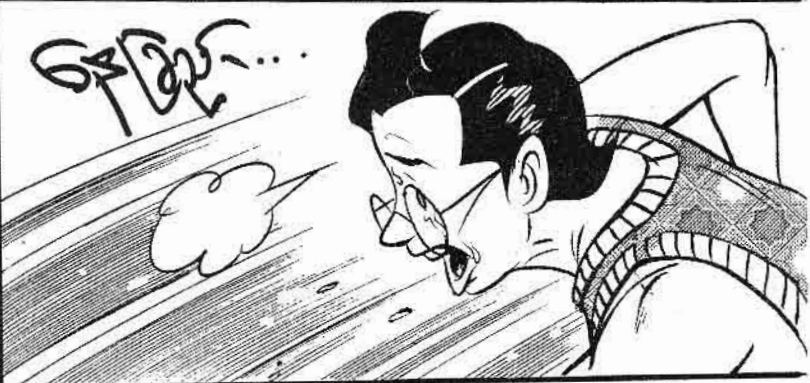
ကိုယ့်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ။
ယောက်ျားတစ်ယောက်ဖြစ်နေတဲ့အတွက်
နှလုံးသားနဲ့တာဝန်ကို လဲလှယ်ပိုင်ခွင့်
ရှိမှားလား အချစ်ရယ်...

ခါး
ခါး
ခါး...

မသမကွဲအသံတစ်ခုကြားရခါ
ပျက်သည့် နောက်သို့
ဖျက်ကန်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ကျွန်လေးထိုင်နေသောနေ့စဉ်တွေ၊
အဝါရောင်ဝတ်စုံပေါ်မှ ငွေ့ငွေ့နီသော
သွေးအရောင်၊ နှလုံးသားတည့်တည့်တွင်
စိုက်ဝင်နေသော ခါးဖြောင့်တစ်ချောင်း

အတွေ့အကြုံအရာသင်တော့မည့်ကို ပြေးပွေ့ခြင်းလှုပ်ရှားခြင်းဖြင့်
ပို၍ထိခိုက်နာကျင်မှုဖြစ်မည့်ကို ဂရုမပြုတော့ပဲ။

အခုမှ
နောက်ကျသွားပြီ ကိုတာယာ၊
အခုစာဆိုတာထက်

ပတ်ဝန်းကျင်ကို
ပိုပြီးဂရုစိုက်တတ်ဖို့ ကျွန်ုပ်တို့ပုဂ္ဂိုလ်
နောင်သိသရာ တစ်ကြွေမှာ ပြန်တွေ့ကြ
ရလိမ့် သံသယမရှိဘဲ နှယ်တစ်ပင်
မြက်တစ်ပင်လို ဖြတ်နိုင်တဲ့သူဖြစ်ဖို့
ကျွန်ုပ် သွေးသစ္စာကျိန်ဆိုတယ်။

ပိုက်-ခါအိပ်မက်အကြောင်းကို
ပြောနေတဲ့အခါမှာ နားထောင်ပြီး

မင်းအိပ်မက်ထက် ငါ့လက်တွေ့က
ပိုဆိုးတယ်ကွ၊ သောက်ကန်းကော်ဖီ
ခွက်ထဲကို ယင်ကောင်စိုနှံဆင်းသွားလို့
သူနဲ့ချီရတဲ့ အဖြစ်မျိုး။

ငါ့ကိုစွန့်
ငါ့အာရုံပြုနေတုန်း ကွယ်ရာမှာ
မင်းဘာတွေပြောနေလို့လဲဆိုတာမသိ။

ပဲခူးမြို့နယ်လမ်းပေါ်
ဘေတစ်ပွဲ ဖန်ပြီး
တည်းခိုနေသွားတာ။

အားလားလား
နိုင်ငံခြားနည်းသင်္ဘောတွေကောင်
အဝန်းဝင်တွေပျော်ကြီးလှန်းလို့
ညည်းကြားနေရတဲ့ ခေတ်မှာ မင်းက...
တယ်သတ္တိကောင်းနေပါလား

အဝန်းဝင်ကောင်
မေးခန်းမရောက်ပါဘူးကွာ၊
မှတ်ပြင်မိန့်လို့တုံး၊
ဘယ်မှာမှ ငှားလို့မရဘူး။

ပြုပြီးစကားကြောင့်
ဟန်မကောင်းနဲ့လောက်ကောင်
ပျိုကြီးအလန် တကြားဖြတ်
သွားသည်။

တို့နှစ်ယောက်လုံး
ရှေ့လျှောက် ဒီကွပ်မြန်မှာပြည့်မှာ
မွေးပြီးတော့ မှတ်ပြင်လုပ်လို့မရဘူး။
ခက်တာက လိမ့်လို့ရတဲ့
ခေတ်လည်းမဟုတ်တော့ဘူး။

မွေးစာရင်းအရလည်း
မင်းနဲ့ငါက ဆယ်နှစ်မှ မပြည့်သေးတာ၊
မှတ်ပြင်တာစဉ်မှာပင် ကျန်တဲ့
ကားလိုင်စင်တို့ ပတ်စပို့တို့လည်း
မျှော်လင့်လို့ မရတော့ဘူး။

ငါတို့ မန္တလေးတိုင်းက
ဒီကွဲ မကွဲဘူးနော်၊ အေးလေ
ဟိုဘက်တိုင်းကလည်း လူဝင်မှုကြီးကြပ်
ရေးရာ ခိုမှုမရှိတာ။ ဒီပြဿနာတွေ
ဘယ်ပေါ်ပေါ်မလဲ။

ကိုယ်တော်တည်း
ကိုယ်မစားနိုင်ဘဲတို့ စကားပုံဟာ
တို့မပွေးခင်တည်းက
ခိုပြီးသားပါဏ္ဍာ။

$E=mc^2$
ဖော်မြူလာ နဲ့... အနုမြူဗွံ
တို့တွင်တို့ အိုင်းစတိုင်းကလည်း
ဟိုခိုပြီးမားနှင့် နာဂါစက်ပြာကျမယ်လို့
ကြံပြီးမှ မသိခဲ့တာ။

$E=MA$
 $E=MB^2$
 $E=MC^3$
 $E=MD^2$
 $E=ME^2$
 $E=MF^2$

ပျဉ်းက... ခိုးသားသော သာမန်လူ
တစ်ယောက်၏အတွက် စကားပိုင်းကို
သိမ်းလိုက်သည်။

ဂျပန်ဆိုနာနီ
လှိုင်းကြောင့် ပျက်စီးတာထက်။

စနေမောင်မောင်တွေထဲမှာ
ငါမတူမတူ အမှန်ပဲ။ လူငယ်ဟာ
သုံးသပ်သုံးသပ်အပ်တို့ အစိုးရမှာပဲပညာရပ်
တစ်ခုကို တတ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်တဲ့၊
မတတ်သင့် မသုံးသပ်တို့ အစိုးရမှာ
အံ့ဒီပညာက ပျောက်ကွယ်
၈၄ ရတနာပဲ။

အပျူအိုမြမှာ
ငါ့ဖိနပ်ပျောက်တာက ပိုနှစ်မြေ
နာယလေ။ ပြီးတော့အချက်မှာက
တာယာပျက်နဲ့ နေထက်ပျဉ်းကွဲ
ဂျပန်ကမြို့နှစ်မြို့
မဟုတ်ဘူး။

နတ်ဘုရားများ ဖန်ဆင်းခဲ့ပါသည်။

အတိတ်ဆို၊
နိမိတ်ဆို၊
အိပ်မက်ဆိုများသည်
မကောင်းသော
ကံကြမ္မာကို
ယူဆောင်လာတတ်
သည်ဟု လူအများစု
ယုံကြည်ကြသည်။

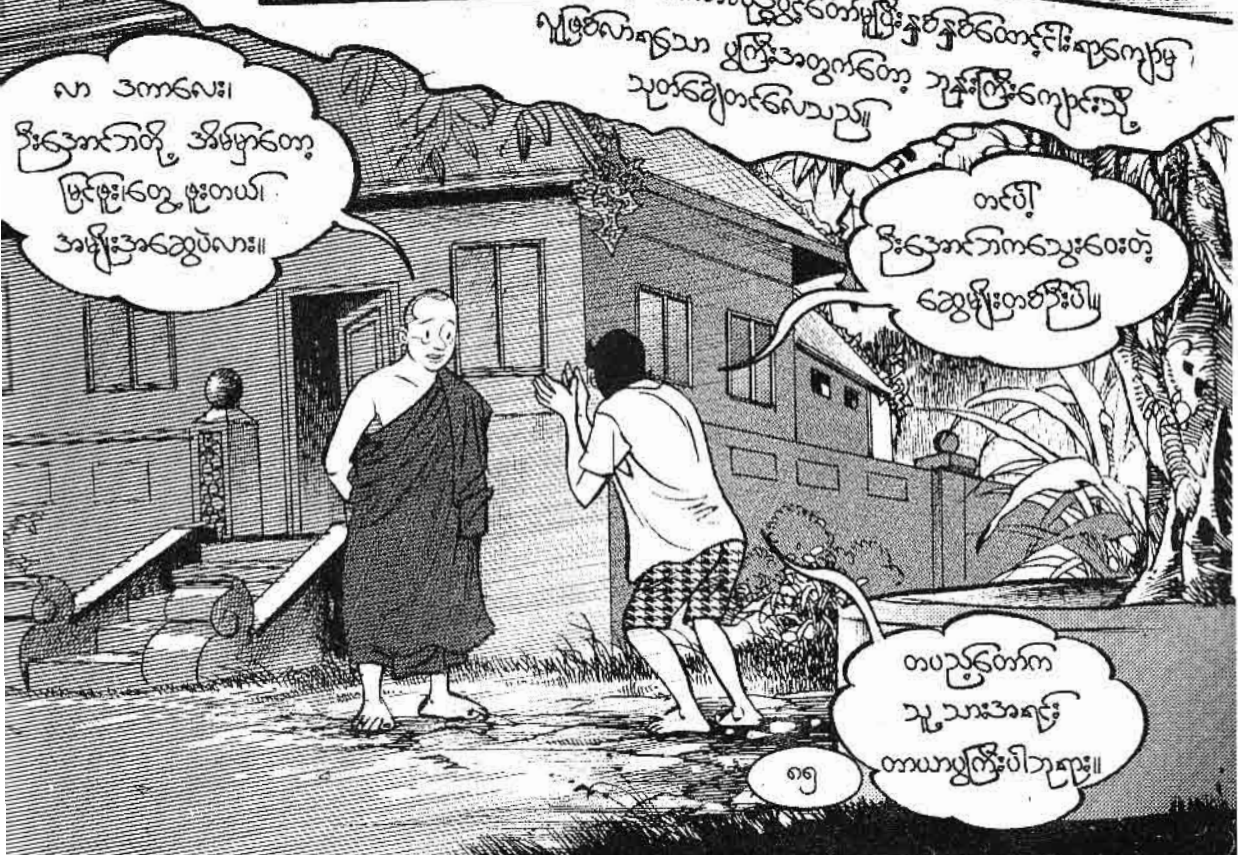

အမေတို့ ကိုးကွယ်တဲ့
ဘုန်းကြီးဆီသွားပြီး အကျိုး
အကြောင်းလျှောက် အညံ့တွေ
ပျောက်အောင်လုပ်ပေးပါ။

ဂေါတမဗုဒ္ဓပွင့်တော်မူပြီး နှစ်နှစ်တော်ငါးရာကျော်
လှူစဉ်မှာ ဖြစ်သော ဖြူကြီးအတွက်တော့ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့
သွယ်ရောက်လာသည်။

လာ ဒကာလေး၊
ဒိုးဒောက်တို့ အိမ်မှာတော့
မြင်ဖူးတွေ ဖူးတယ်၊
အမျိုးအဆွေပဲလား။

တင်ပို့၊
ဒိုးဒောက်ကသွေးဝေးတဲ့
ဆွေမျိုးတစ်ဦးပါ။

တပည့်တော်က
သူ့သားအရင်း
တာယာဖြူကြီးပါဘုရား။

အဖွဲ့ဝင်များကလည်း သူ့အဖွဲ့ကို
မှတ်လမ်းများသည့်ပြင် တူညီစွာ စောင့်ရှောက်ပါ။

ဟဲ့...
ဟဲ့...
ဟဲ့...

သူ့မှာရှိတဲ့
သားတယောပျိုကြီးက ကလေးပါ။
ဒကာက

ဒကာ့မှာရှင်နှင့်
ပိုက်မှာရှိ တပည့်တော်တင်လျှောက်
သမျှပဲ အရှင်ဘုရားလက်ထဲပို့
ခြေတင်ပေးပါ။

XXXXX
+
---+
+X
---X
X
---X
X
---X
X

ပျိုကြီးလျှောက်ထားသမျှကို
နားထောင်ပေးပြီးသည့်
အခါတွင် ဘုန်းတော်ကြီးသည်
သက်ပြင်းတစ်ချက်ချီ
တွေ့နေသွားသည်။

အေးအေး
တစ်ခုခု အဖွဲ့ပြင်
ဖြစ်တော့မယ်...

ထို့နောက် အပျိုယအပြောပွဲဆုံးသော စကားတစ်စဉ်နားကို မြှောက်ထားလိုက်သည်။

သည်းစိလော့ ဒကာ၊
သည်းစိလော့

ဘာကို သည်းစိစုဗ္ဗလ
ဥဗ္ဗဗ္ဗ

အရာအားလုံးကိုပေါ့
ဒကာစုဗ္ဗ၊ မဆံ့နိုင်တို့
ဖူးစာဆိုတာ တစ်ဘဝစာမှ
မဟုတ်တာ။

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ
ပြန်အလာတွင်တွေ့သူဖတ်စဉ်
သော ဆရာဒကာသင်၏
ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်မှ စာသား
တစ်ချို့ကို သတိစဉ်
သည်။

ငါ့အဖို့ ဖွယ်နှုတ်ကောင်းကင်
တယ်လို့ လူတွေက...
မဟုတ်ပါဘူး။ မိမိ ဖွယ်နှုတ်ကံဖြင့်
ကောင်းလှပုံကို xxx
တချို့ကကံတွေပိုင် xxx
မိမိအဖို့ မဆံ့နိုင်တို့ xxx ငါ့အ
ကယ်လောက်ထိ ဂုဏ်ရတယ် xx
ခြောက်စွာတယ် ဆိုတာ...
လူတွေ xx မဟုတ်ဘူး xxxxx

သံသရာအကျဉ်းစာတို့ ကံကြမ္မာအား
အပြစ်တင်၍ မိခင်ပို ဖွဲ့ကြား၍ ဖြန့်ဖြူးလိုက်၏။

ဟယ်လို- နေ့စဉ်
စောစောစီးစီးပါလား၊ ပြောလေ
ဘက်စွ

အနေကြီးတယ်ကိုတယ်၊
ထိုင်နေကျပိုင်းကို အစုလာခဲ့ပါ။

သား ဟုမသုံးပဲ ကိုတယ်၊ ဟုငြိမ်လျက်သဖြင့်
ဖွဲ့ကြီးအံ့ဩသွားသည်။

ကောင်းပြီလေ
အစုထွက်လာခဲ့ပါ့မယ်။

ဆံပင်ကအစ ဝန်ထုပ်ထွင်းနေသော
နေ့စဉ်ပတ်ကြည့်ရင်ပိုပြီး အံ့ဩစွာဖြင့် ဝေဖန်လိုက်သည်

ဘာများလဲ
နေ့စဉ်ရယ်

ပြောသင့်နေတာ
ကြာပြီ ကိုတာယာ၊
ပြောမထွက်လို့

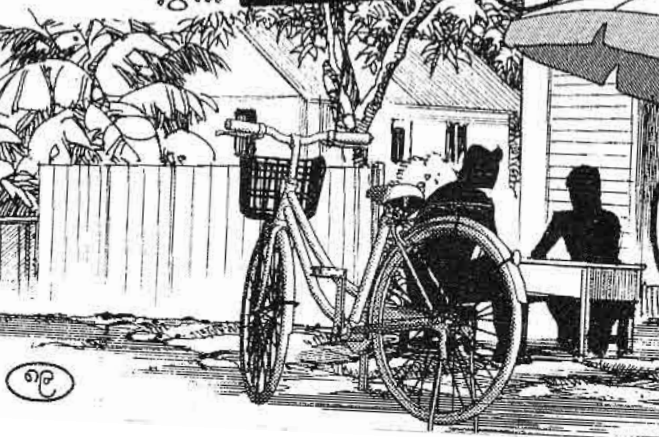
တို့နှစ်ယောက်ကြားထဲမှာ
ဘာများပြောသနာရှိလို့လဲကွာ

ကျွန်မအိမ်က
ယောက်ျားပေးစားတော့မယ်။

နေ့စဉ်ပတ်တွေက
ဆက်ကနဲ
ခေါင်းထောင်လာတာ
စိတ်ကြည့်နေသော
မျက်ဝန်းအစဉ်သည်
အသက်ကင်းမဲ့စွာ...

ဒီဘနဲ့ပဲ
နယ်မှာဝန်ထမ်းလုပ်နေရတဲ့ ဒီနန်းမ
တစ်ယောက်ချီ ၁၀ကို ရှင်နားလည်ချိန်မှာ
ကိုတာယာ ၊ မချစ်သင့်တဲ့သူကိုချစ်မိပြီးတော့
၁၀ကြောင်မိအဖြစ်ရွေးမိမှာစိုးလို့ အိမ်က
ပျက်စီးတွေက ညီမနဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း
စစ်စစ်တစ်ယောက်နဲ့ နေရာချထား
ပေးဖို့ စီစဉ်နေပြီ။

ရွှေတန်းရေကလို့
ရန်သူက ဒိန်းကန်
လှေပြန်ကတန်း ဒင်းက
မုဆိုးမဖြတ်မှာ မတွေးမိ
ဘူးလား။

"အိပ်ပိုင်း"
ဤ ခေက်ဘာကဲ့ ဆိုလို့
လှုပ်ရှားရန် ကျွန်ုပ်တို့ ခိုလှောင်
ပေးလိုက်တယ်...

ကဲ
အခုအရေးကြီးပြီ ကိုတယာ၊
မိန်းမတွေမှန်တယ်ပဲ ထားပါကော၊
နဲ့တကယ်ပြီး လက်ထပ်ကြရအောင်

ကိုတယာ က...
မှတ်ပိုင် ပြန်ယူ !
ညွှန်မ နဲ့ ကိုတယာပြန်ပြီး... ဒီမှာပဲ
ဆုံရအောင်....

ရေခဲခဲဝတ် သို့ အရှင်လတ်လတ်
ကူးပြောင်းသွားသလို ပျက်စီးစွာရသည့်
တုန့်ဆိုခြောက်ခြားစွာဖြင့်-

သား
သားမှာ မှတ်ပုံတင်ပြ မရှိတာ

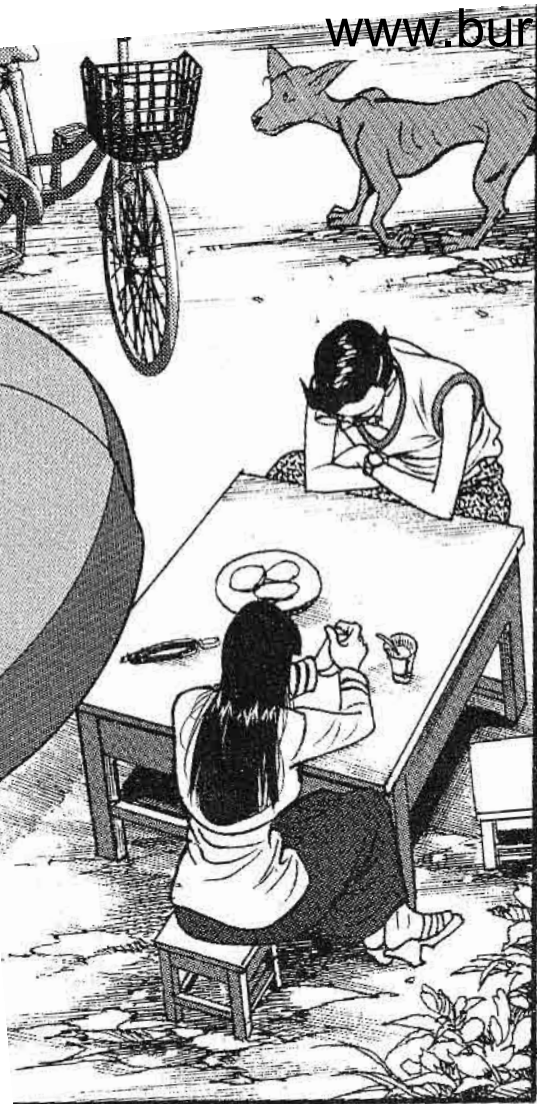

ဒါဖြင့်-
ပိုင်(၇၀)၊ မွေးစားရငှါ
အိမ်ထောင်စုဇယား၊ ဘွဲ့လက်မှတ်၊
တစ်စုံတစ်ရာပေါ့ကွာ

ဘေးနဲ့ ရေနဲ့ပြန်လို့မှာ
တစ်ခုမှ တကယ်မရှိတာပါ။

ကြောက်စရာကောင်းလောက်အောင် နှစ်ဦးသွား
ငြိမ်သက်သွားကြသည်။

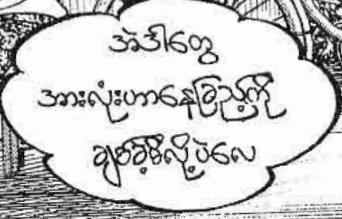
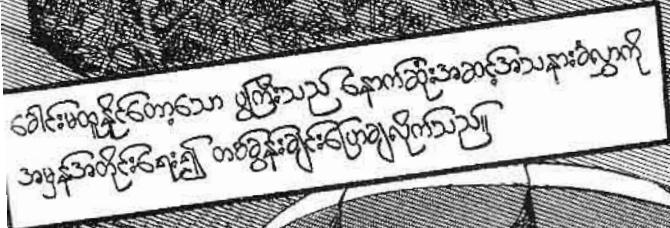
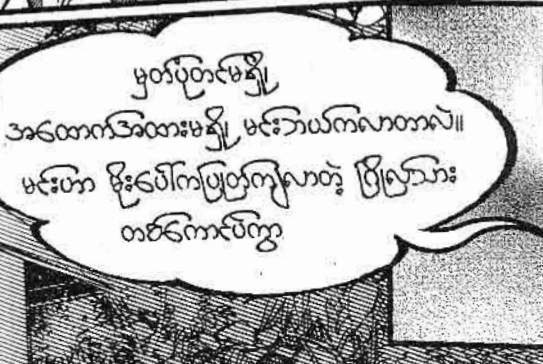

ကျွန်မနားလည်သွားပြီ
ကိုတယာ၊ အားလုံးကို
နားလည်သွားပါပြီ။

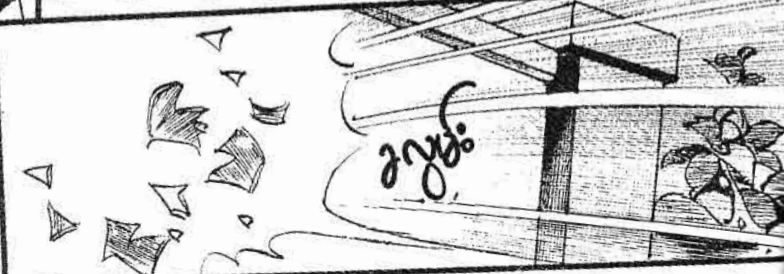
လူကြီးမိဘတွေ
စိတ်ပူတာ အလကား
မဟုတ်ဘူး။

နေ့စဉ်နားလည်တဲ့
ထဲမှာကိုယ်မပါဘူးလားဟင်

အချစ်
ဟုတ်လား၊ ကိုတာယာ
အွန်လိုင်းမှာ သွားပြောစမ်းပါ။

ဒေါသတကြီးဖြင့် လက်ထဲ၌ နှုတ်ခွက်ကို နှံ့နှံ့ ပစ်လိုက်သည်။
ပျက်စီးအသံများသည်လည်း (နှုတ်ခွက်လို အသံထွက်သော်လည်း)
တစ်စိကွဲကြသွားသည်။

ရှင်တကာယချစ်နှင့်
ညွှန်မကို တနည်းဝင်လက်ထပ်
မှာပေါ့။

အပျော်သဘောနဲ့
အပြောငွေ့တွဲလူကများ
အချစ်တဲ့

ဒီမှာကြည့်စမ်းပါ။
ရှင်အပေါ်၌တဲ့ သံယောဇဉ်ကို
နွယ်တစ်ပင်လို့ပဲ ဖြားချုပ်လိုက်ပြီ။

ရှင်သန်ရေးအတွက်
အကုန်ပြုတ်ပြီးပြီ အိပ်မက်ဆိုတာ
ယုံရတာမျိုးပဲ မဟုတ်တာ၊ ရှင်ဟန်ရှင်
ပေါက်ကရအိပ်မက်တွေမကတိုင်း
ကျွန်မကို ဆွဲထားနေတာ။

ကျွန်မ
ဘာအိပ်မက်မှ မမကဘူး၊
လက်တွေ့ပဲ

အဘယ့်ကြောင့်လဲ
မနှစ်ခြိုက်ကြိုဆိုင်းနှင့် မတူပါ။
အစားလိုးလဲလှယ်ချီလာပြီး
မမြတ်နှင့်

နေပြည်တော်
ဘယ်တန်းတင်ပြန်
သူပြောတာလဲ။

ရှင်းမယ်
ဟေ့.....

မှန်းနဲ့ ၂၀ ကိုပြီး
ပြောထားတာ၊ နေထက်ပိုပြီး တဲ့
ရှင်က ရှင်ညို ဦးအောင်လေးဆီက
ပျူအလုံးကိုညှိပြီး လိမ်နေတာ။

အများနှစ်ခု
ပေါင်းလို့ အမှန်တစ်ခု
မမြတ်တာ သားသိပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံကလေးလည်း
စကားလုံးများသည်
ဆင်တို့ မောက်ထွင်းနိုင်
လေသည်။
ဟောင်းလောင်းပေါက်
ဘာတစ်ခုမှ
မရှိတော့။

အပျော်သဘောနဲ့
ရှင်ကျွန်မကိုတွဲခဲ့တာ။

ဒီက
ဒီမျှတင်မက သံသရာမှာပါ
သံယောဇဉ်မဆွဲကမ္ဘာ့ဗွေဖြတ်ချိန်ကိုဖြို ကိုဇာယာ၊
တစ်ခုပိုပြောပါနော်၊ လက်ခုပိုဆိုတာ
နှစ်ဖက်တိုးမှ ပြည့်သလို-

အသည်းဆိုတာလည်း
ပြိုင်ကတည်းတတ်တာမျိုးပေါ့။

နှစ်ထပ်သုံးနှစ်ပိုင်းတစ်ပိုင်း ဒီဂရီစားနေသော ကမ္ဘာကြီးသည် ပိုမိုနက်ညစ်လာနေပြန်ပြန်။ ထိုကမ္ဘာပေါ်တွင် တစ်ထောင့်ဒီဂရီကို ဒီဂရီစား၍ ချစ်ချစ်လည်လည် လျှောက်လာနေသော လူတစ်ဦးကို မည်သို့မှ သတိထားမိကြပါ။

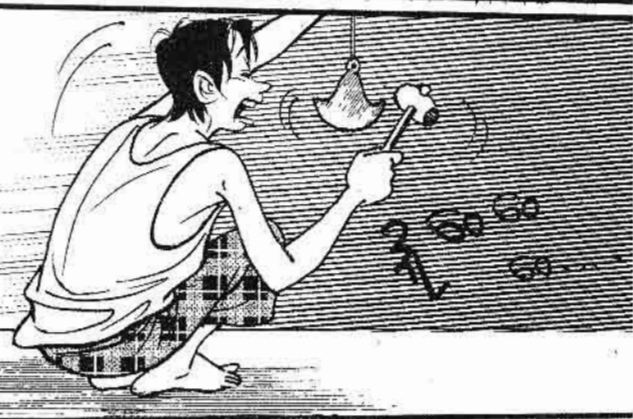
ထိုညညညကား တယာပွဲကို ဖြစ်ပေ၏။

မင်းလျှောက်တံ
သို့ 'MOOD' ဖတ်ကြည့်

အသံကဲ့မဟူသည်
စိစားမှုသည်
အမျှင်ဝါး
သာဓုဒါကာ
ဖြန့်ဝေပေး၍ ရည်ညွှန်း
အရာမျိုးမဟုတ်ပါပေ။

ဂါးလုံး...
ကြားကြားသမျှ
ဂါးလုံး ဂါးလုံး
ဂါးလုံး နှုတ်ကော်ရည်
ပါကုန်လော့.....

ကလေးလိုနေတာကပဲ လို့ဘဝကကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့်...ကလေးဘဝပြန်ရပြန်တော့ ပျော်နိုင်ပါ!

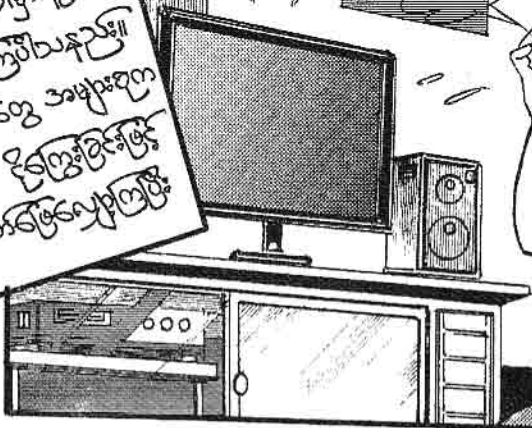
မလား။

ဟိ...
မဂ္ဂကံကလေး
ဟိ...
ဟိ...

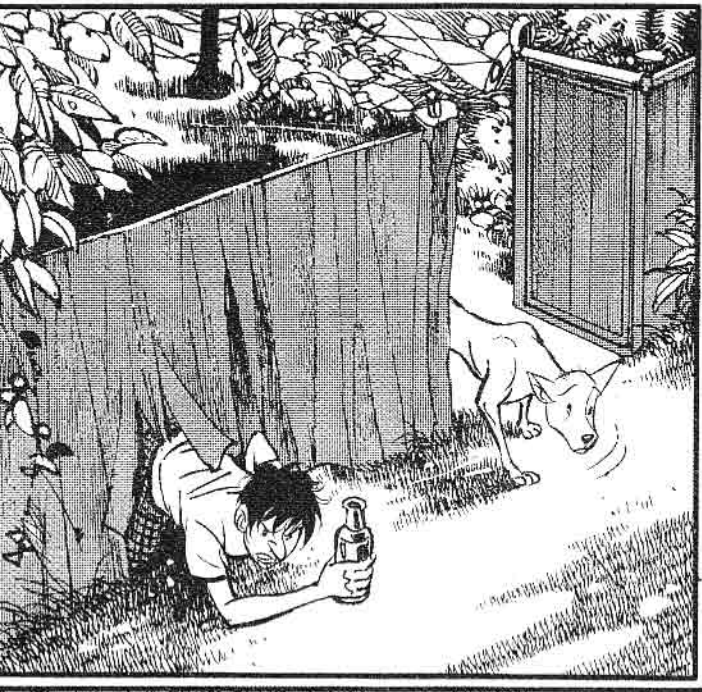
ဟိ...
ကလေးပဲ နဲ့...
ဟိ...

စိတ်ညစ်တဲ့အခါမှာပဲ
ဘာပုဂံတတ်ကြပါသနား။
စိန်ကလေးတွေ အများစုက
ငိုကြွေးခြင်းဖြင့်
စိတ်ဖြေပျော်ကြပြီး

အနားပါတယ်ဟယ်...
အခု... ချစ်လွန်းလို့...
ကမ္ဘာပိုင် ရှိကစားကံ
မရှက်နိုင်တော့ဘူး
ဟိုဘက်ကံကလည်း
အခု မိန်းမက...
အဖမ်းခံရတာ
မဟုတ်ဘူး
ဟင် ဟင်...

ယောက်ျားလေးအများစုကတော့ အနက်သောက်ခြင်းဖြင့်
ထွက်ပေါက်ရာတတ်ကြလေသည်။

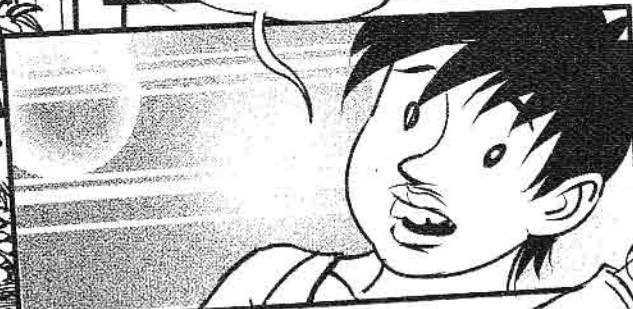
ဟုတ်ပြီ အိမ်ကိုလာလည်ဖူးတဲ့
အဖူးသမားထက်အောင် ပြောသွားတာ
နဲ့တယ်။ ဘာတဲ့ အနက်သောက်ခြင်းသည်
အသည်းကျွဲခြင်း အပါအဝင် စိတ်ညစ်
စရာများကို ပြေပျောက်စေ၍ ပျော်ရွှင်
စရာများကို ထက်တိုးပွားများစေနိုင်
သည်ဆိုပဲ

ပျဉ်းလားကွာ...
ငါနဲ့ အဖေလိုက်စို့

မင်းကဘယ်ဘွားမှာရှိလို့လဲ

ပျဉ်းလားကွာ...
လှိုက်မှာသာ လှိုက်စိုစမ်းပါ။
အဖေအဖေမြန်းကထင်နေသေးတယ်
ကလေးကကလေးလို
မနေဘူး။

၉၉

အတွေးနဲ့အတူ လျှောက်လာခဲ့ကြ
ကလေးအပူထိတွင် ကစားနေသော
ပျဉ်းလားကွာသဖြင့် ပျဉ်းလားကိုပါ
ခေါ်ဘွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး

ဟေ့ဟေ့
ဟေ့ဟေ့ဟေ့ဟေ့ဟေ့ဟေ့
မနေနဲ့၊ မွေးစားရင်ဒါရဲ့ငါကမင်းထက်
တစ်လနဲ့ ဆယ်နှစ်ရက်ပိုကြီးတယ်ကွ
သဘောပေါက်

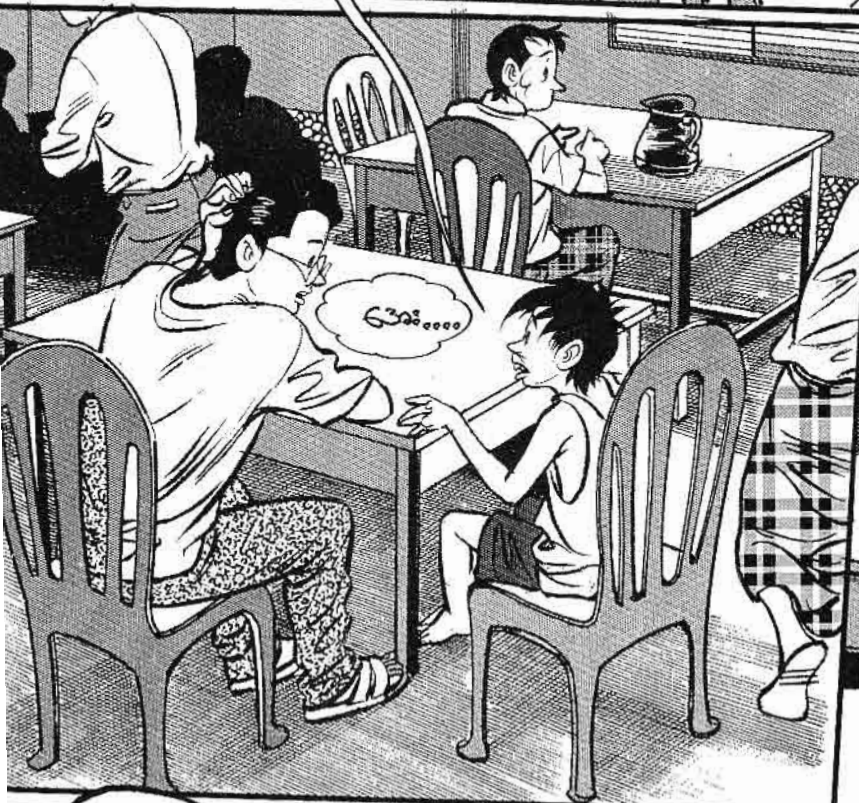
နှစ်ယောက်သား
ရန်ဖြစ်နေရင်းမှ
ဘိယာဆိုင်ရှင်ရောက်
တော့ ပျက်စီးက ပျက်စီးလက်ကို
ဆွဲပြီး ဘိယာဆိုင်ထဲ
ဝင်ချိန်းသွားသည်

ပျဉ်းခါမျှ ပြောလောက်တာနဲ့ ထိုင်ခိုက် ဝေထိုင်ပိုင်း...

ဖွဲ့ဖွဲ့...
မင်းဘီယာသောက်မလို့လား

ဒေး.....

၁၀၀

ဤညလည်း
ပျဉ်းနှာ့ချီလို ကံပေါက်ပြီး
လေးဘဝပြန်ရောက်
နေဦးမယ်။

ရောက်ချိန်လည်းရောက်ကွာ..
ငါကတော့ သောက်မယ်

ထိုအချိန်မှာပင် စားပွဲထိုးလေး အနားရောက်လာပြီး။

စားပွဲထိုးလေးနဲ့ စကားကြောင့် ပျက်စီးမှုကလေးပြုခဲ့ဖူးတာ

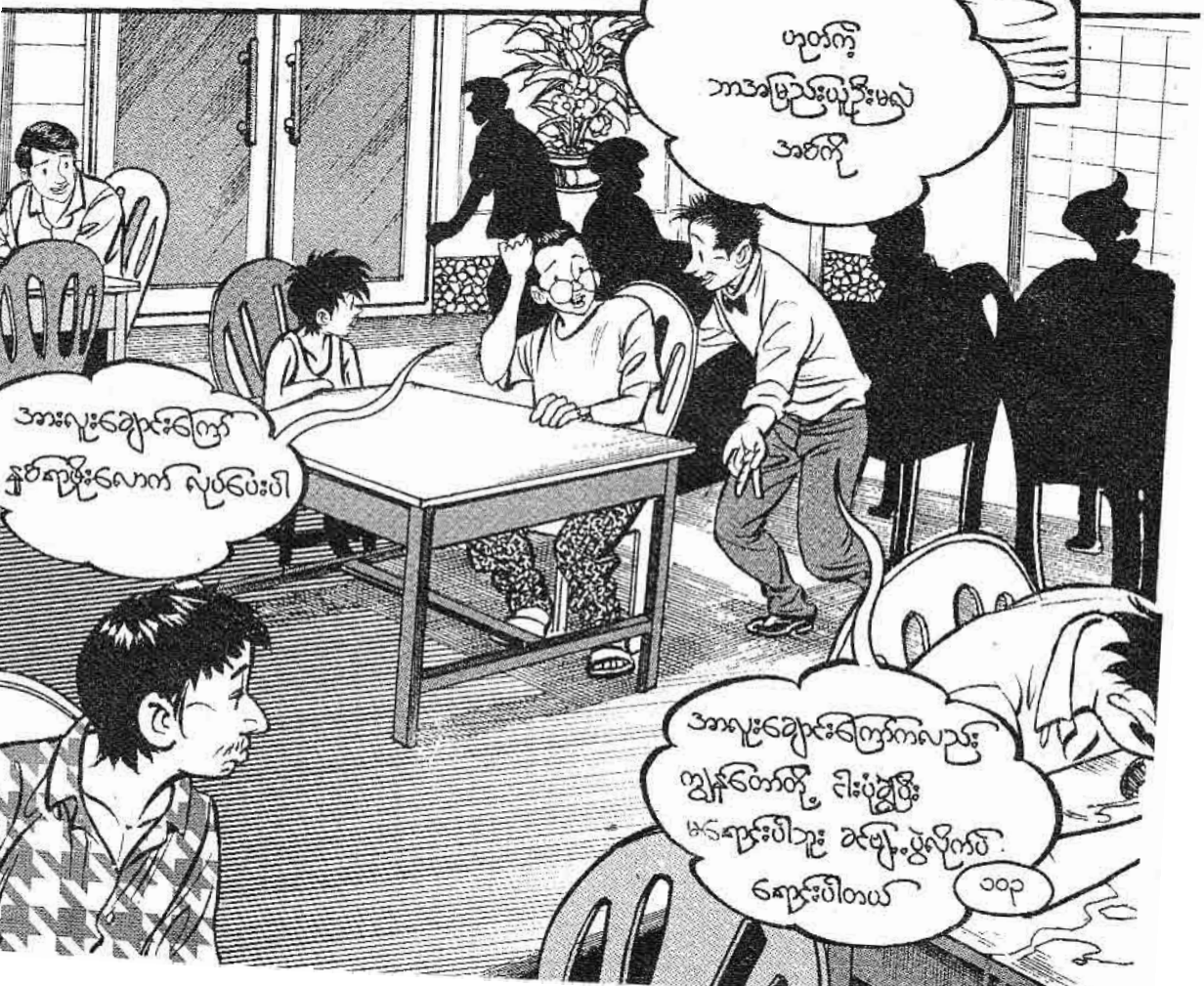

အိမ်က...
ပုလင်းပိလုပ်ပေးပါနော်...
ဘီယာနှစ်ပုလင်း

စားပွဲထိုးလာပြီးကြီးခါစကားကြောင့်
ရယ်ချင်စိတ်ကို မနည်းမျိုပြပဲဖြိုး

ဟုတ်ကို
ဘာအမြဲငြားယူဦးမလ
အစကို

အားလူးချောင်းကြော်
နှစ်ရာဖိုးလောက် လုပ်ပေးပါ

အားလူးချောင်းကြော်ကလည်း
ကျွန်တော်တို့ ငါးပုံညှိုး
မနေဘူးပါဘူး ခင်ဗျားပဲလို့ကပ်
နေဘူးပါတယ်

အေး... ဒါဆိုလဲ တစ်ပွဲပေါ့!

ဟုတ်ကဲ့

ကြေးစီးရဲ့... ဟေ့...

စားပွဲထိုးလေးထွက်သွားတော့ပုဂံက ပုပြင်နားကို ထိုးထိုးလေးကပါပြီ..

ဟေ့ကောင်...
 ဂျပန်တွေထံမှာဆို ရေခဲထည့်ပြီး
 သောက်ကြတာတွေ ဒါမှ
 ရင်သီးမှာနဲ့ တူတယ်

၀၀၄

ဒေး... ဟုတ်တယ်ကွ၊
 ဒီတော့ ငါတို့ရေခဲပေါ့
 မှာလိုက်မယ်ကွ

စားပွဲထိုးလေးက အခုဆို ဘီယာနှစ်ပုလင်းလာဖို့ပေးသလို ပုပ္ဖင်းက ခပ်တည်တည်နဲ့ပင်

စားပွဲထိုးလည်း
နေခဲ့တစ်ပွဲလောက်ဆိုတော့
ကြေးသွားရပြန်သည်။
နောက်မှပင် ဒီပုလင်း
အပြောင်းကြောင်းတွေ့လို့
သဘောထားလိုက်ပြီး
ဗြာတာကိုညာ ချပေးလိုက်၏။

ထိုနေ့က ဘီယာဆိုင်ထဲတွင် ဘီယာကို နေခဲ့တုံးထည့်ပြီးသောက်နေသော
အနွှိပ်လည်း ဘုန်းနှစ်ယောက်အား တစ်ဆိုင်လှိုင်းက
စိတ်ဝင်စားလျက် ချီနေလေသည်။

မသောကဗုဒ္ဓသော
အပျိုအရွယ်ကလေးတွေက
ကိယာနဲ့စပ်လေသော်လည်း ဗုဒ္ဓအတွက်
လုံလောက်သည့် အနာထာထားမှာ ခြံပါသည်။

ဒီလောက်
သောကလိက်နှင့် ခါးတူပြီး
သောကပြီးနှင့် မွေးကွဲနေတဲ့ အရာကိုများ
ဘာလို့လူကြီးဆိုတဲ့ လူတွေက ကြိုတင်ကြတာလဲ
မသိဘူးကွနော်

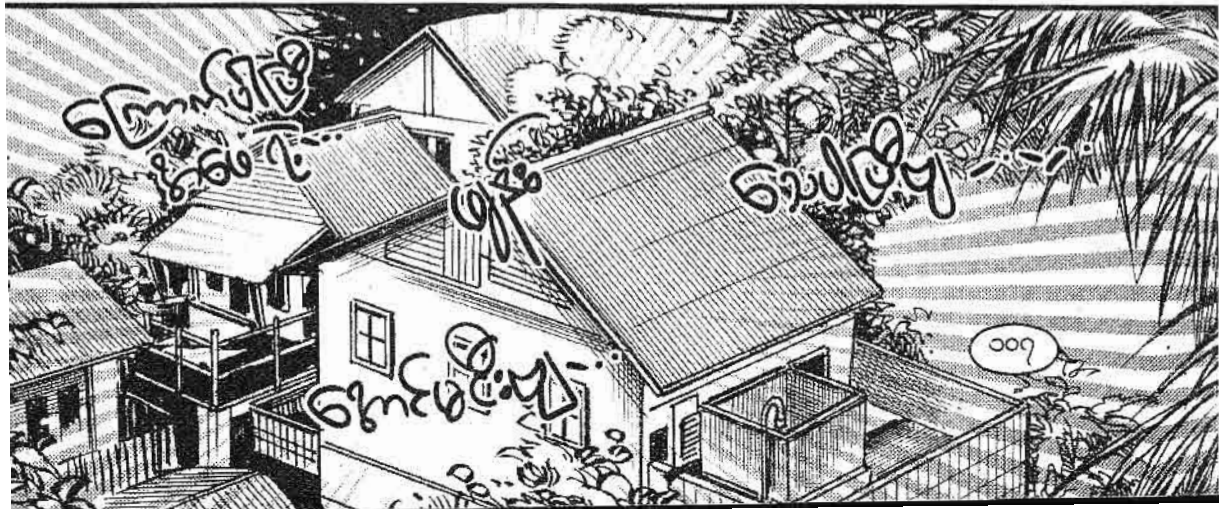
အေးကွ...
ဒါတို့ကလေးတွေကျတော့
မလုပ်ဖို့ထားပြီး။

သူတို့လူကြီးတွေလုပ်နေတာက
ဘာကြောင့်လဲ မသိဘူးနော်။

ဧည့်... မင်းကလည်း
ဒါတို့ကလေးတွေပါ လိုက်သောကမယ်ဆိုလျှင်
သူတို့လူကြီးတွေ သောကဖို့မကျနာဘူးလို့
နေရာပေါ်ကွ၊ မင်းကလည်း တုံးလိုက်တာ
ဒါလေးတောင်မသိဘူး

ထိုနေ့က အိမ်အပြင်မှာ နှစ်ယောက်သား ဥစ္စာအစား ကြိမ်လိုးစာသားစုံနေလာသည်။

ဝိညာဉ်

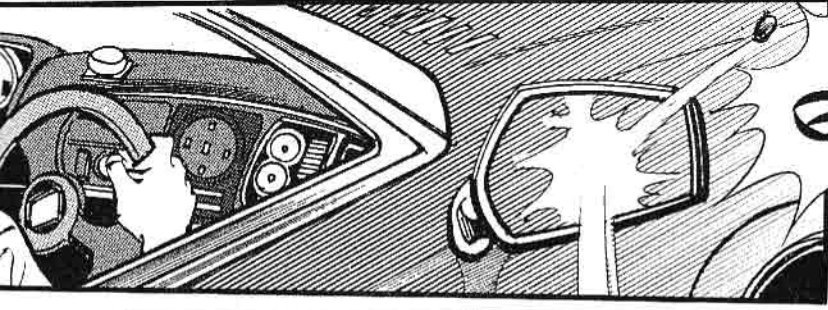
လမ်းဘေးတွင်ကစားနေကြသော ကလေးနှစ်ဦး၏အနီးမှ
ကားတစ်စီးမှ ဖြတ်မောင်းသွားသည်။

အဲဒီကားကို
ငါ့သေနတ်နဲ့ ပစ်လို့ ချတယ်ကွ

တော်ပါကြွား၊
မင်းစည်းမောကံပြီး ဟိုမန်းမကြီးနဲ့
သွားရှုလို့ ကလေးဘဝပြန်နေရတာ
မမှတ်သေးဘူးလား။

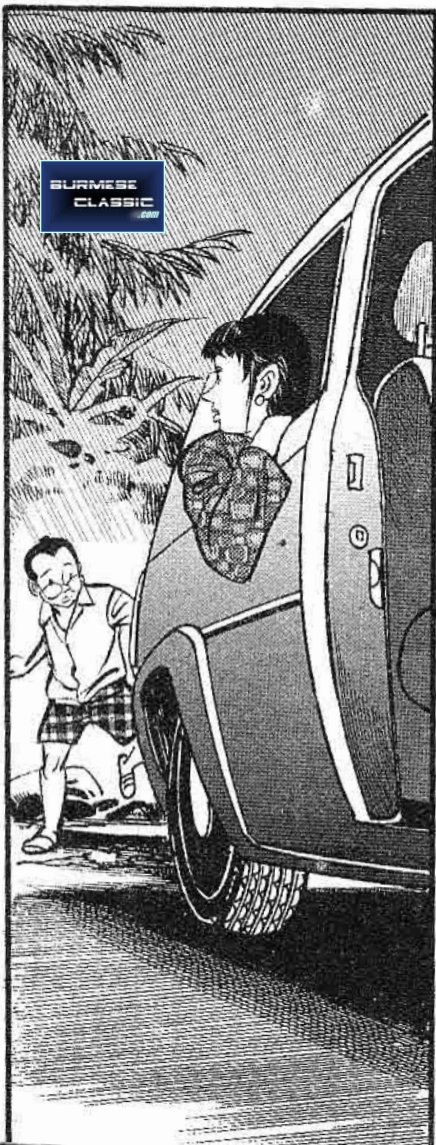

နောက်ကြည့်မှန်ကို ထိခွားသော
ကော်စီကုညာဆန်ကြောင့် ကားမောင်းသူသည်
ဒေါသတကြီးဖြင့် ဆင်းလာကာ

ဟေ့
ဘယ်မိဆုံးမ အမဆုံးမ
သားတွေ့လာကွ

တင်းမာ နေသော အခြေအနေကိုရှုပြီးပြန်၍ ကားနားကပ်လာစဉ်
ပျက်စီးမြင်လိုက်သည်က ကားနောက်ခန်းထဲတွင် ကြွကြွရွရွလေး
ထိုင်နေသော မနေ့ဥညံ

နေပြည်တော်က ကားပြုတ်အဖွဲ့ ခေါင်းထုတ်တာ

မောင်ရေ့ လာရေတာ၊
ကလေးတွေပဲ၊ ခွင့်လွှတ်လို့တယ်။

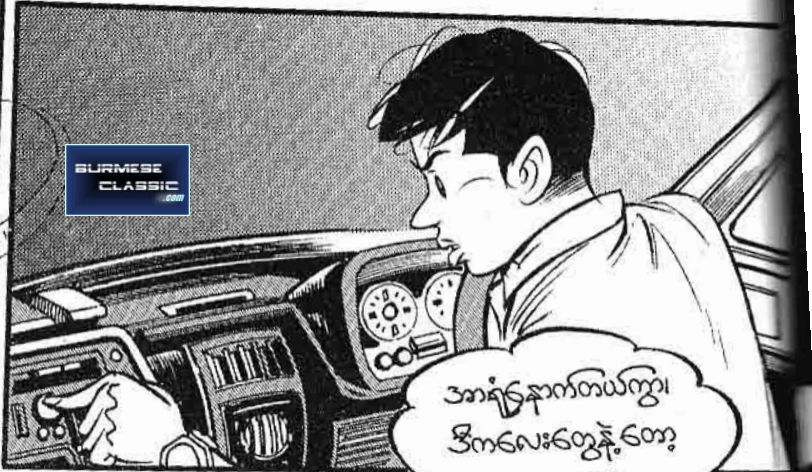
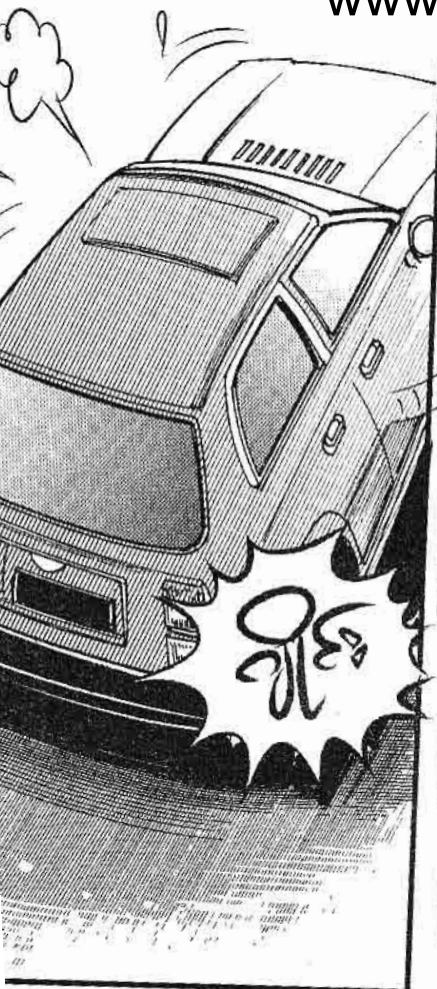
BURMESE CLASSIC

အိမ်
လေးတွေ...
ဟဲ့...

၀၀၀

နေပြည်တော် အမျိုးသားသည် ကားတံခါးကို ဆော့ဖိုက်ကာ အတွေ့တစ်တွေ့ထည့်၍

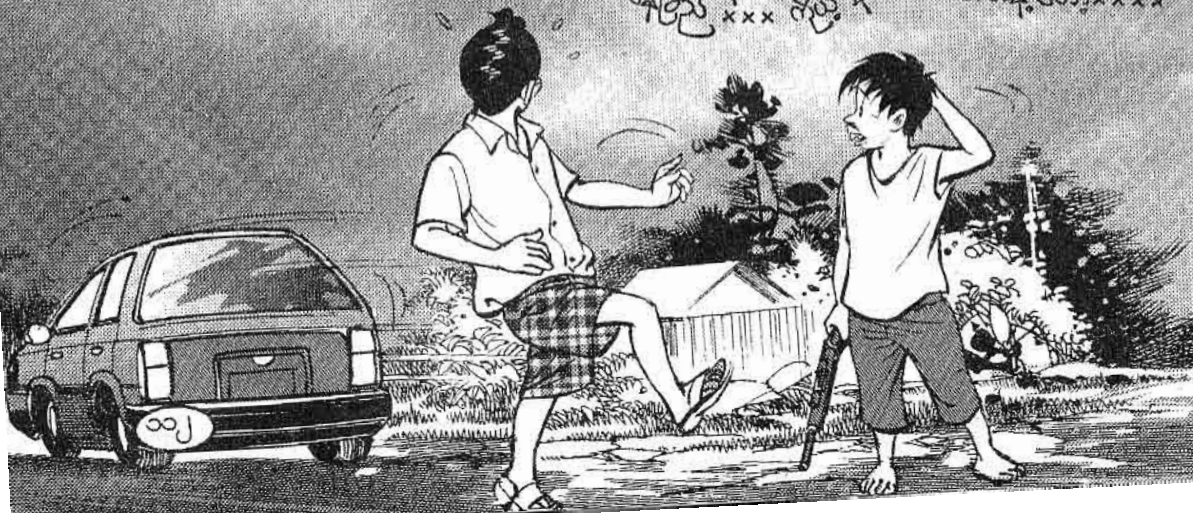

အာရှန်နာကတယ်ကွာ၊
ဒီကလေးတွေနဲ့တော့
ညှပ်စ...
ခါး

ဖွဲ့ထားသော သီချင်းသည် ဇော်စိုင်း၏ ကော်ဖီသီချင်း...။ သီချင်း အသံလမ်းပေါ်လွင့်၍ ပျက်စီးနားထဲ
ဝင်လာသည်။

xxx xx ကိုယ့်ဘဝ ကို ဖွဲ့နွဲ့...နေပြည် xxx ကိုယ့် နားကို...မလေး... xxx
မလေးနဲ့တော့ xxx x

xxxxx မြေအောက်မှာ မျှော်စင်နေကြည့် xxxxx xxx

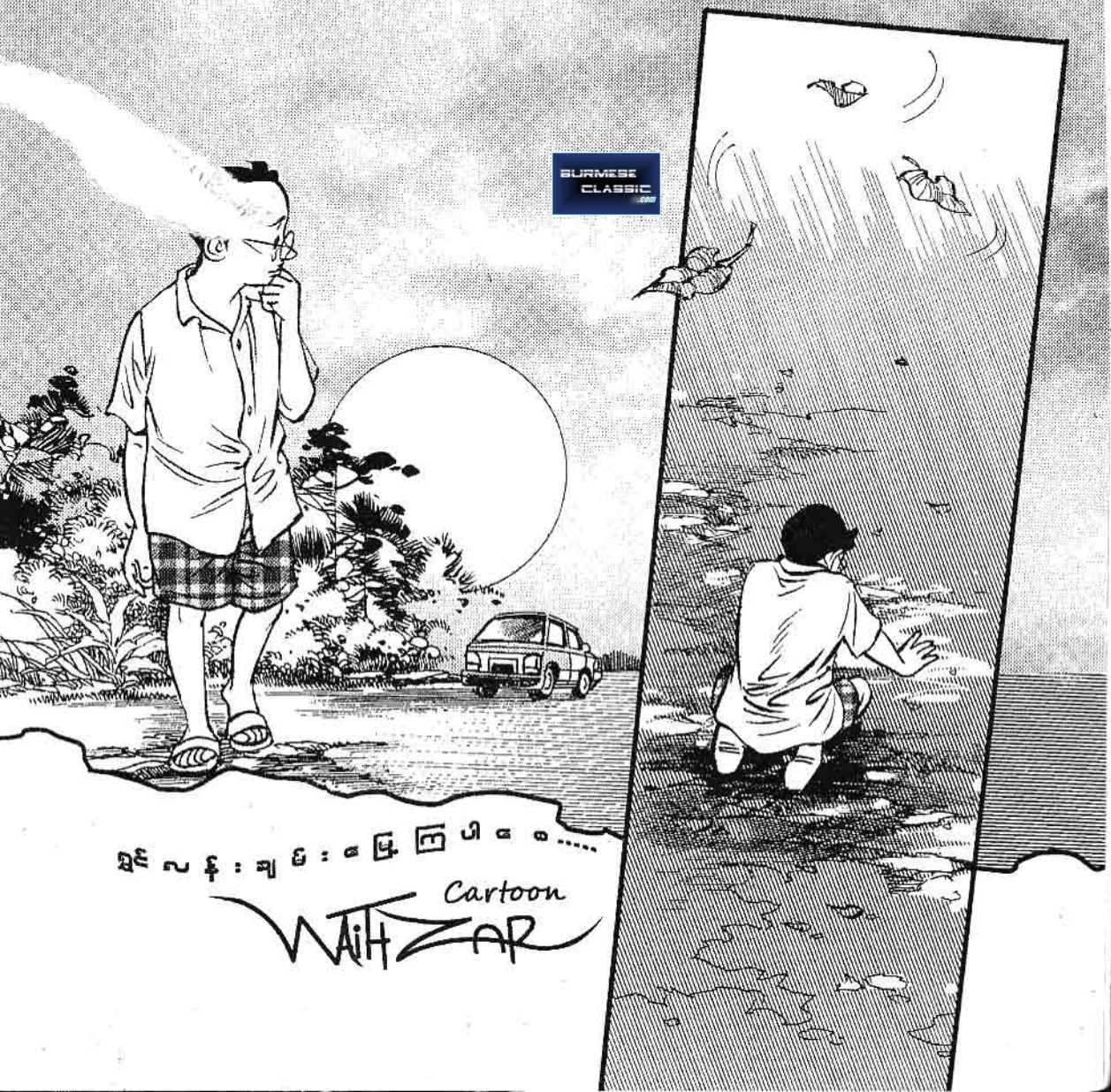
xx အချစ်နဲ့ ဘဝဟာ တကယ်တော့ တကြီး ဖြစ်တာပါ xxxxxx

မျှော်စင်နေကြည့်လို့ xxxxx

xx ပြန်လည်သိမ်းဆည်း လိုက်တော့

နေကြည့်ပါ။

BURMESE CLASSIC

မင်းလှန်းချစ်မဖြူကြပါဘူး.....

Cartoon
WITZAR